DOĞAN KARDEŞ

SAYI 28, OCAK 1991, YIL: 3, AYLIK DERGİ, KDV DAHİL 4.000 TL

Yarama
BlackBishop

1991'de temiz bir dünya

KİTAPLIĞINIZIN İKİ YENİ ÜRÜNÜ

• Yazar Sevim Ak'ın üçüncü öykü kitabı: Pembe Kuşa Ne Oldu? Çizer kardeşi Behiç Ak'ın resimlediği bu kitap, on öyküden oluşuyor. Bunlarda, alışılmış çocuk öykülerinde sıklıkla görülen "ders verme amacı" yok. Çocukların dünyasına tepeden bakmıyor Sevim Ak. Çocukları, "büyük" olmaya hazırlama kaygısı yok. Sevim Ak, bir çocuğun duyarlılığı, sevecenliği ve merakıyla yaklaşıyor olaylara. Çocuklarımızın hemen her gün yaşadıkları olayları, onların duyarlılığı ve anlatımıyla öykülüyor.

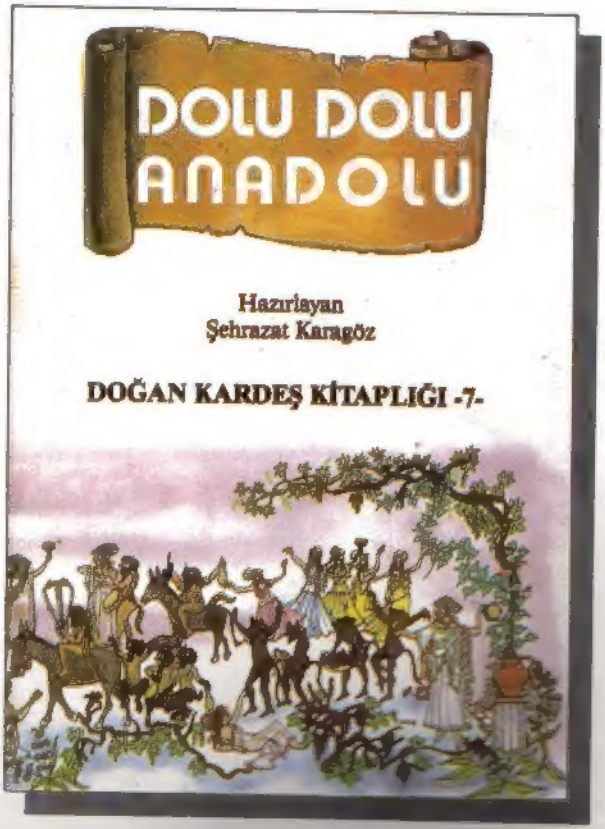

• Dolu Dolu Anadolu adlı bu kitapta, Doğan Kardeş'in aynı adlı bölümünde yer alan mitolojik öyküler toplandı. Mitolojileri arkeolog Şehrazat Karagöz derledi ve öyküledi. Anadolumuzun zengin kültürel mirasını yansıtan mitolojik öyküleri beğeneceğinizi sanıyoruz.

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sok. No: 1
Beyazıt 34 491 İSTANBUL
Tel: (1) 516 85 32, (1) 516 93 23

YENİ YILDA İKİ YARIŞMA

Sevgili Arkadaşlar,
Yeni Yılınız Kutlu Olsun!

Bu yıl iki yarışmamız var. Ulusal Çocuk Kurultayı kompozisyon yarışmasının duyurusunu geçtiğimiz ay yapmıştık. Bu ay tekrar ediyoruz. Yalnız küçük bir değişiklikle. Geçtiğimiz ay Kurultay tarihini 17-23 Nisan olarak duyurmuştuk. O tarihler arasında Şeker Bayramı da kutlanacak. Pek çoğunuz tatil yapacaksınız. Bu yüzden kurultayımızı 5-11 Nisan tarihleri arasında yapmaya karar verdik.

İkinci yarışmamızın duyurusunu bu ay yapıyoruz. 1991 Dünya Çocuk Günü Türkiye temsilcisini belirlemek için proje yarışması. Ayrıntılı bilgiyi 4, 5, 6 ve 7. sayfalarımızda bulabilirsiniz. Proje yarışmamızın jürisinde Doç. Dr. Türkel Minibaş, Doğal Hayatı Koruma Derneği Başkanı Nergis Yazgan, gazeteci-yazar Koray Düzgören, Milli Eğitim Bakanlığı temsilcisi, UNICEF temsilcisi ve dergimiz yazarlarından Sema Polat Öğüt bulunuyor. En son 28 Şubat '91 tarihine kadar sizlerden gelen projeler bir ön elemeden geçirilecek ve jüri üyelerinin değerlendirmesine sunulacak. Kazanan arkadaşımız ve öğretmeni 25-28 Nisan '91 tarihleri arasında ABD'de olacak.

Bu sayımızda *"Sihir"* adlı yeni bir diziye başlıyoruz. Dizimizde kolaylıkla yapabileceğiniz türden sihir örneklerini sunacağız. Bir düşünün, ellerin insan beyninin uzantıları olduğunu söylemişti. Düşünsenize çok çalışan bir beyni olup da elleri olmayan bir insan ne yapabilir? El ve beyin, işbirlikleri sayesinde uygarlığımızın gelişimini sağladılar. Dizimiz, ellerinize ve beyninize yeni beceriler kazandıracak.

"Ödüllü Bulmaca" sayfalarımızı biraz değişmiş bulacaksınız. Bu sayfamızı artık Profesör Nimbus hazırlayacak. Nimbus kim mi? Anne ve babalarınız onu mutlaka tanıyorlardır, bir sorun isterseniz...

Geçtiğimiz ay bu sayımızda başlayacağımız yeni bir diziden söz etmiştik: "İletişim". Çağdaş iletişim araçlarının tanıtılacağı ve bu araçların çalışma ilkelerinin anlaşılmasını kolaylaştıracak deneylerle desteklenen dizimizi, *Seslerden Harflere* dizimizin bitiminde yayımlamaya karar verdik. İnsanlık tarihinin en eski iletişim araçlarından olan yazının evrimini anlattıktan sonra, kitaba geçeceğiz. Taş, papirüs, parşömen ve nihayet kâğıt kitaplardan sonra baskı tekniklerinin evrimini anlatacağız. Sonra da günümüz elektronik iletişim aygıtlarının tanıtımına geçeceğiz.

Bu sayımızda Profesör Tonton'u bulamayınca, çok üzüleceğinizi biliyoruz. Tonton gelecek ay yine bizlerle olacak.

Yeniden buluşmak dileğiyle...

Nevzat BASIM

"BİR MEKTUP"

Sayın Doğan Kardeş Yetkilileri:

Hazırlamış olduğunuz dergi çocuklara hitap ediyorsa da, ben gençlik dergilerinde aradığımı bulamadığım için Doğan Kardeş'i zevkle okuyorum. Eğer izin verirseniz bundan sonra hep sizinle olmak istiyorum.

Azize Çiğdem DALKILIÇ
Fırat Üniversitesi
Mühendislik Fakültesi Çevre
Bölümü Birinci Sınıf Öğrencisi

DOĞAN KARDEŞ KİTAP ŞENLİĞİ

*İstanbul'da her ay, bir ya da birkaç okulda **kitap şenlikleri** yapıyoruz. Şenlik sırasında yayınevimizin kitaplarını tanıtıyor, yazarlarımızla imza günleri düzenliyoruz. Yakında sizin okulunuza da geleceğiz. Bekleyin!*

DOĞAN KARDEŞ

1945'TEN BERİ TÜRK ÇOCUKLARININ DERGİSİ

Sayı 28, Ocak 1991

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti.
Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sk.
No: 1, Kat: 3 Beyazıt/İSTANBUL
Telefon: 516 93 23 - 516 85 32 - 516 89 83
Fax: 516 13 51

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Adına Sahibi: Ömer KAYALIOĞLU

Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür: Turhan İLGAZ

Yayın Danışmanı: Nadir Ergin TELCİ
Yazı İşleri Müdürü: Nevzat BASIM
Sanat Yönetmeni: Erdoğan UĞURLU
Yazı İşleri: Sema Polat ÖĞÜT, Zeynep ARSLAN, Çiğdem AKSOY
Katkıda Bulunanlar: Tuncay BATİBEKİ, Behice BALTA, Nesrin BARAZ, Tansel BAYBARA, Selda BAYBARA, Seçil BÜKER, Gülten DAYIOĞLU, Ali Murat ERKORKMAZ, Ayşegül İLDENİZ, Veli KAHRAMAN, M. Ali KILIÇBAY, Ayşegül KOŞAN, Feridun ORAL, Ahmet SALMAN, Mehmet SEVİNÇ, Ateş SUNAY

Kapak Deseni: Feridun ORAL

Reklam ve Pazarlama Müdürü: Metin MERİÇBOYU

Temsilcilerimiz: Gültekin ALTUN, Avni ÇAĞIRIR
Abone ve Bilgi İşlem: Figen MANGALTEPE, Deniz ONAT
Muhasebe: Levent ALTUNBEK, Işın EVİRGEN

Dizgi: Tipograf
Renk Ayırımı, Film ve Montaj: Laçin Repro
Baskı: Cem Ofset Matbaacılık San. A.Ş.
Dağıtım: GAMEDA

İlan Koşulları:
Arka Kapak : 5.000.000 TL
Kapak İçleri : 4.500.000 TL
İç Sayfalar : 4.000.000 TL
İnsört : 6.500.000 TL

Fiyatı: 4.000 TL (KDV dahil) **KKTC Fiyatı:** 6.000 TL **Abone Bedeli (yalnız 1 yıllık):** 45.000 TL **Taahhütlü Gönderi:** 60.000 TL **Yurt Dışı:** 20 US $, 30 DM

1991 Dünya Çocuk Günü'nde ülkemizi temsil etmek ister misiniz?

Her yıl Nisan ayının dördüncü pazar günü, Birleşmiş Milletler'de Dünya Çocuk Günü kutlanıyor. Bu yıl beşincisi kutlanacak bu güne, her ülkeden bir temsilci çocuk katılıyor. Temsilciler bir yarışma sonunda belirleniyor. Yarışma bir proje üzerine oluyor ve konu Dünya Çocuk Günü Vakfı tarafından saptanıyor. 1991 Dünya Çocuk Günü proje yarışması konusu; **Ver elini, temiz bir dünya yaratalım...**

"Her yıl on dört milyon (14.000.000) çocuk, çevre kirliliği sonucu ölüyor. Hava kirliliği gençleri yaşlılardan daha çok etkiliyor. Zehirleyici maddeler ve radyasyon çocuklara yetişkinlerden daha ciddi zarar veriyor. Kirlenmiş sular karşısında çocuklar ve gençler, yetişkinlere oranla daha korunmasız durumdalar.

Bunun için bir şeyler yapabilir miyiz? Bize katılın! Dünya Çocuk Günü bir kutlama günüdür. Ama aynı zamanda, daha iyi bir dünyayı amaçlayan bir sözleşmedir. Dünya Çocuk Günü, dünyalarını daha iyi bir yer haline getirecek bir projeyi tamamlamanın heyecanıyla, çocukların içerisindeki kutlama neşesini ortaya çıkarır.

Bize katılmakla Birleşmiş Milletler Çevre Programı (UNEP)'na da katılmış olacaksınız. UNEP, doğaya verilen zararlara karşı savaşta, Dünya Çocuk Günü Vakfı ile işbirliği yapıyor.

1991 Dünya Çocuk Günü'nün konusu: "Ver elini, temiz bir dünya yaratalım" Katılımlarınızı bekliyoruz."

Dünya Çocuk Günü Vakfı Başkanı
Filiz Odabaş-Geldiay

Birleşmiş Milletler binası, Amerika Birleşik Devletleri'nin New York kentinde bulunuyor. Dünya Çocuk Günü kutlamaları bu binanın Genel Kurul Salonu'nda 28 Nisan 1991 Pazar günü yapılacak. Fotoğrafta geçtiğimiz yıl ülkemizi temsil eden Şule coşkun ve öğretmeni, Birleşmiş Milletler binası önünde görülüyor.

Ver elini, temiz bir dünya yaratalım...

1991 Dünya Çocuk Günü Proje yarışmasının konusu bu. Birleşmiş Milletler'de ülkemizi temsil etmek isterseniz, yarışmamıza katılmanız gerekiyor. Geçtiğimiz yıl olduğu gibi, yarışma sonrası başarılı olan arkadaşımızı ve öğretmenini New York'a Doğan Kardeş gönderecek.

PROJE ÖNERİLERİ

Aşağıdakiler, ortak çalışma yapabileceğiniz konulara örnektir. Bu örnekleri geliştirebilir, çevre ile ilgili herhangi bir konuda başka çalışmalar yapabilirsiniz.

- Kıyı temizleme kampanyası düzenleyin. Bu bir ırmak, göl, ya da deniz olabilir. Yaklaşık üç kilometrelik bir kıyıyı çöpten temizleyin.
- Orman Bölge Müdürlükleri korumasındaki bölgelere ağaç dikebilirsiniz. Dikim sırasında, ormanların insan yaşamı için ne denli önemli olduğunu öğrenebilirsiniz. Ayrıca erozyon sonucu verimli toprağını yitiren yerlerde de yeniden ağaçlandırma etkinlikleri düzenleyebilirsiniz.
- Çöpe atılan, fakat çeşitli işlemler sonucu tekrar kullanılabilen malzemeleri toplayabilirsiniz. Toplanan bu malzemeleri satarak, kazandığınız parayla çevre sorunlarının önlenmesi için uygun bir yatırım yapabilirsiniz. (Okulunuzun servis aracına egzoz filtresi alabilirsiniz. Okulunuzun bacasına filtre taktırabilirsiniz. Okulunuzdaki bozuk çeşmeleri değiştirebilirsiniz.)
- Yaşamı tehlikede olan hayvanların bir listesini yapın. Listede sizin yörenizde yaşayanlar da var mı? Varsa bu hayvanları korumaya alabilirsiniz.
- Çevrenizdeki bir bahçeyi ya da bir tarlayı ekilebilir duruma getirin. Buraya ailenizin gereksinmesi olan ve bu mevsimde ekilebilecek şeyleri ekin. Ya da sınıfınızın pencerelerine saksılar yerleştirerek bitkiler yetiştirin. Böylelikle zamanı daha iyi değerlendirmenin de bir yolunu bulmuş olursunuz.
- Çevrenizde kullanma ya da içme suyu israfı var mı? Bu israfın önlenmesi için çalışmalar yapabilirsiniz.
- Bunlar bizim düşünebildiğimiz ortak çalışma örnekleri. Sizler kimbilir daha ne ilginçlerini bulacaksınız!

KATILMA KOŞULLARI

PROJE GRUBU

- Projeler kesinlikle grup halinde yapılmalı. Grup, sınıf arkadaşlarından oluşabileceği gibi, okul ve mahalle arkadaşlarından da oluşabilir.
- Grubun sorumlusu öğretmeniniz olmalı. Öğretmeniniz geliştirdiğiniz projeyi uygularken size yol göstermeli.
- Her grubun bir başı olmalı. Projenizin seçilmesi durumunda, Birleşmiş Milletler'e grup başı ve grup öğretmeniniz gidecektir.
- Proje grubu, 6-12 yaşları arasındaki çocuklardan oluşmalı. Grup, proje konusu olarak çevrelerinde etkili olan bir sorunun çözümünü almalı.

PROJENİN UYGULANMASI

- Projenin uygulanması sırasında fotoğraf çekilmeli. Çekim için dia pozitif film kullanılmalı. (Bu konuda büyüklerinizden yardım istemenizde yarar var.) Çektiğiniz fotoğraflardan, projenizi en iyi anlatan beşini bize göndermelisiniz.
  Eğer yarışmayı kazanırsanız, bu fotoğraflar Birleşmiş Milletler'de gösterilecek.

KOMPOZİSYON YAZILMASI

- Projenizi 250 sözcüğü geçmeyecek bir kompozisyonla anlatın. Kompozisyonunuzda şöyle bir bölümleme yapmanız uygun olur:
  İlk bölüm: Yakın çevrenizde insan yaşamını etkileyen sorunları tanıtın. Bu sorunlardan hangisini, hangi gerekçeyle proje konusu olarak seçtiğinizi belirtin.
  İkinci bölüm: Proje konusu olarak seçtiğiniz sorunun çözümü için neler yaptığınızı anlatın.
  Üçüncü bölüm: Arkadaşlarınızla birlikte projenizi uygularken neler öğrendiğinizi anlatın.

POSTER VE RESİM HAZIRLANMASI

- Projenizle ilgili olarak 60×50 santimetrelik resimler, 100×75 santimetrelik posterler hazırlayın. Poster ve resimler, 25-28 Nisan '91 tarihleri arasında Birleşmiş Milletler Çevre Fonu (UNEP) salonlarında sergilenecek.

NASIL GÖNDERECEKSİNİZ?

- Proje metninizi, poster, afiş ve fotoğraflarınızı,
  Doğan Kardeş (Dünya Çocuk Günü)
  Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sk. No: 1 Kat: 3 Beyazıt-İSTANBUL
  adresine **taahhütlü** olarak gönderin.

SON KATILMA TARİHİ

- Projeleriniz en geç 28 Şubat '91 tarihine dek adresimizde olmalı.

DİKKAT!

Projenizi gönderdiğiniz zarfın içerisine, grup üyelerinin özgeçmişlerini (hangi okulda okuyorsunuz, kaç yaşındasınız, adınız, soyadınız, telefon numaranız ve adresiniz) eklemeyi unutmayın.

ŞULE COŞKUN'UN ÖNCÜLÜĞÜ

Geçtiğimiz yıl, düzenlediğimiz proje yarışmasında birinci olan Diyarbakır Mehmet Sabri Güzel İlkokulu 3. sınıf öğrencisi Şule Coşkun, Birleşmiş Milletler'e gitti ve ülkemizi başarıyla temsil etti. Şule ülkemizi temsil etmek konusundaki başarısının yanı sıra, tüm dünya çocukları adına da önemli bir olayın öncülüğünü yaptı. Birleşmiş Milletler'e bağlı bir Çevre Fonu (UNEP) var. Bu fon geçtiğimiz yıla kadar, yalnız ABD'li gençlerin ve çocukların katılabildikleri bir çevre sorunları forumu düzenliyordu. Foruma ABD dışındaki ülkelerden gençler ve çocuklar katılamıyordu. (Forum, Dünya Çocuk Günü kutlamalarından hemen sonra yapılıyor.) Geçtiğimiz yıl, Çocuk Günü kutlamaları öncesi, Birleşmiş Milletler Genel Kurul Salonu'nda çocuk delegelerin projeleri sergilendi. Sergi sırasında, Şule'nin mantar yetiştirme projesi yoğun ilgi gördü. UNEP yetkilileri de Şule'yi davet edip, projesini anlatmasını istediler. Türkiye'ye dönmek zorunda kalan Şule foruma katılamadı. Dünya Çocuk Günü fahri başkanı, Türk çocuğu Funda Karagözler, forumda ülkemizi ve Şule'yi temsil ederek, mantar yetiştirme projesini anlattı. Bu, forum tarihinde ilk kez oluyor, ilk kez ABD dışından bir ülkenin çocuğu projesini anlatıyordu. UNEP yetkilileri bu durumda, bundan sonra düzenleyecekleri forumlara, tüm dünyadan çocukları çağırmaya karar verdiler. Düzenlediğimiz proje yarışması sonrası Birleşmiş Milletler'de ülkemizi temsil etme hakkını kazanacak olan arkadaşımız, UNEP Gençlik Forumu'na da katılacak.

Geçtiğimiz yıl Dünya Çocuk Günü öncesi, Birleşmiş Milletler Genel Kurul Salonu'nda çocuk delegelerin projeleri sergilendi. Sergide en çok beğenilen üç proje şunlardı:

URUGUAY — Montevideo'daki okullarda okuyan çocuklar UNICEF'in önerdiği bir metodu uygulayarak, şehir suyunda yüksek düzeyde kirlenme belirlediler. Kamuoyunu bundan haberdar ettiler. Suyun güvenli, hesaplı ve uygulanabilir şekilde nasıl arıtılacağını öğrenmek için, doktorlar ve su işlerinden sorumlu teknik kişilerle çalışmalar yaptılar. ▶

▲ ABD — New Jersey eyaletindeki Merritt Memorial okulu öğrencileri, tasarımını kendilerinin yaptığı tişörtleri satıp 400 Dolar topladılar. Bu parayla Hudson Nehri'ni temizlemek için tekneler aldılar.

▲ TÜRKİYE — Diyarbakır'daki öğrenciler çiftçilerin hasattan sonra tahıl artıklarını yaktıklarını, bunun havayı kirlettiğini ve topraktaki canlıların ölümüne yol açtığını gözlemlediler. Yerel bir üniversite artıklarda mantar yetiştirilmesini önerdi. Bunun üzerine, artıkları plastik torbalara doldurdular. Mantar tohumlarını yerleştirdiler ve torbaları karanlık odalarda beklemeye aldılar. Bir ay içinde, yenilebilir ve besleyici mantarlar yetişti.

1. ULUSAL ÇOCUK KURULTAYI

- Sahip olduğumuz hakları biliyor muyuz?
- Haklarımıza sahip çıkıyor muyuz?
- Nasıl bir dünyada yaşamak istiyoruz?
- Düşlediğimiz dünya için şimdi neler yapıyoruz, yapabiliriz?

Kurultayda bu sorunlar tartışılacak.

- Günümüz çocuklarının yaşadıkları sorunlar belirlenecek:

Biz belirleyeceğiz.

- Bu sorunların nasıl çözümlenebileceği saptanacak:

Biz saptayacağız.

- Sonuçta, "Yaşamak istediğimiz dünya" projesi oluşturulacak:

Biz oluşturacağız.

Kurultayda tartışmacılar biz olacağız!

5-11 Nisan 1991 tarihinde, İstanbul'da yapılacak bu kurultaya her ilden biri ilkokul diğeri ortaokul öğrencisi iki arkadaşımız katılacak. Katılımcı arkadaşlar, Milli Eğitim Bakanlığımızın desteğiyle yapılan bir kompozisyon yarışması sonrasında belirlenecek. Yarışma sonrası belirlenen arkadaşlarımızı **Doğan Kardeş** ağırlayacak.

Not: Geçtiğimiz ay Kurultay tarihini 17-23 Nisan olarak duyurmuştuk. Fakat bu tarihlerde Şeker Bayramı kutlanacak. Tatil nedeniyle pek çak aile dinlenceye çıkacak, gazeteler de bayram süresince yayımlanmayacak. Bu düşünceyle, Kurultayımızı 5-11 Nisan '91 tarihleri arasında yapmaya karar verdik.

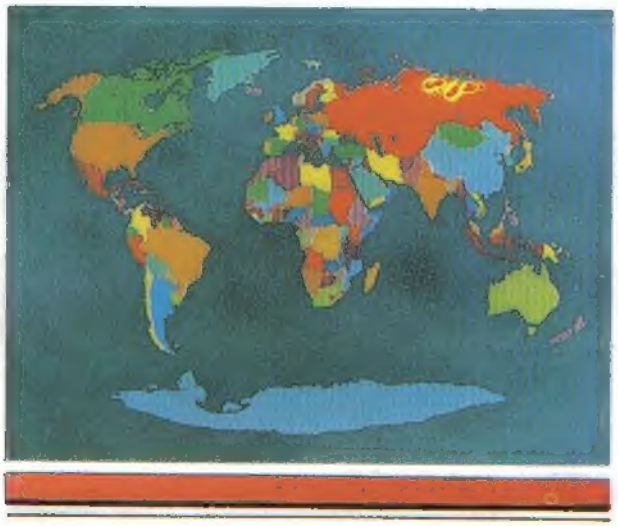

BİR DÜNYA DÜŞLÜYORUM

1. Ulusal Çocuk Kurultayı katılımcılarını belirlemek için açılan kompozisyon yarışmasının konu başlığı: **''Bir dünya düşlüyorum!''**

- Nasıl bir dünya düşlüyoruz?
- Çevre, aile, eğitim, barış, hayvanlar, ülkeler arası ilişkiler, insanlar arası ilişkiler, yaşam biçimleri, eğlence, insanların refahı gibi konularda neler yapılması gerektiğini düşünüyoruz?

Kompozisyonumuzu, bu sorulara yanıt verecek şekilde oluşturmalıyız.

KATILMA KOŞULLARI

Kurultayda her ili, bir ilkokul ve bir ortaokul öğrencisi temsil edecektir. Bu yüzden yarışmamıza tüm ilkokul, ortaokul öğrencileri katılabilirler.

- Kompozisyon beyaz dosya kâğıdına elle, en çok üç sayfa olarak, kitap harfleriyle ve okunaklı bir şekilde veya daktilo ile iki sayfa olarak yazılmalıdır.

DİKKAT!

- Kompozisyonu gönderdiğiniz zarfın içerisine, kısa yaşam öykünüzü, bir adet vesikalık fotoğrafınızı, okuduğunuz okulu, sınıfınızı, yaşınızı, açık adresinizi ve varsa telefon numaranızı eklemeyi unutmayın.

SON KATILMA TARİHİ

- Kompozisyonlar en son **31 Ocak 1991** tarihine dek adresimizde olmalıdır.

GÖNDERİ ADRESİ

- Kompozisyonlarınızı, zarfın sol üst köşesine adınızı, soyadınızı ve adresinizi yazdıktan sonra;
  Doğan Kardeş Çocuk Kurultayı
  Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sk.
  No: 1 Kat: 3 Beyazıt-İSTANBUL
  adresine taahhütlü olarak göndermelisiniz.

DEĞERLENDİRME

- Yarışmaya gönderilen ürünler, illere göre sınıflandırılıp bir ön elemeden geçirilecektir. Ön elemeden geçen ürünler, derecelendirilmek üzere seçici kurulun değerlendirmesine sunulacaktır. Derecelendirme sırasında her ilden bir ilkokul, bir ortaokul öğrencisi belirlenecek, belirlenen arkadaşlarımız, kurultaya illerinin delegesi olarak katılacaklardır.

SEÇİCİ KURUL

(Alfabetik sırayla)

Avni AKYOL - Milli Eğitim Bakanı
Sevim AK - Öykü yazarı
Enis BATUR - Şair, yazar
Gülten DAYIOĞLU - Eğitimci, yazar
Fatih ERDOĞAN - Yazar, editör
Nail GÜRELİ - Gazeteci, yazar
Doç. Dr. Türkel MİNİBAŞ
Prof. Dr. Ayla OKTAY
UNICEF temsilcisi

ÇOCUKLAR YAŞADIKÇA ÖĞRENİR

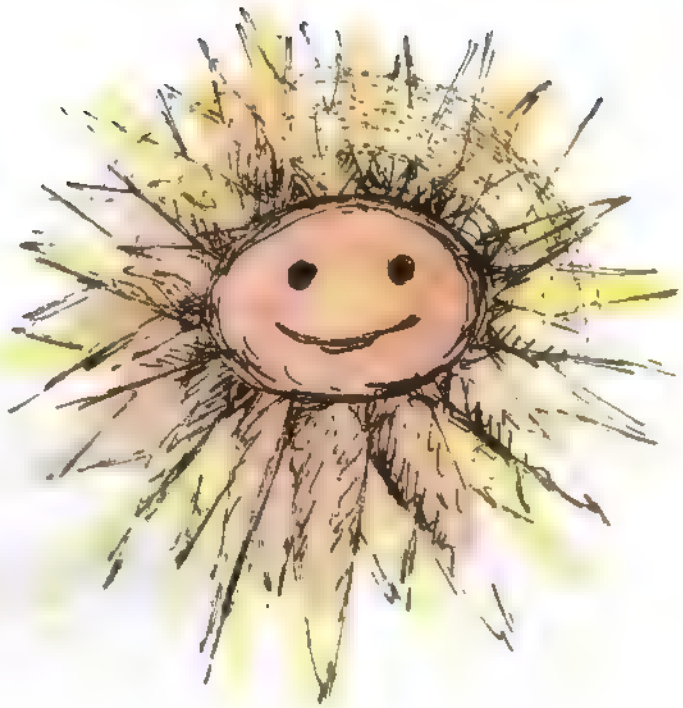

Bir çocuk eleştiriyle yaşarsa
Ayıplamayı öğrenir

Bir çocuk düşmanlık ile yaşarsa
Kavga etmeyi öğrenir

Bir çocuk alay ile yaşarsa
Çekingenliği öğrenir

Bir çocuk utançla yaşarsa
Suçluluğu öğrenir

Bir çocuk hoşgoruyle yaşarsa
Sabırlı olmayı öğrenir

Bir çocuk teşviklerle yaşarsa
Güvenmeyi öğrenir

Bir çocuk övgulerle yaşarsa
Takdir etmeyi öğrenir

Bir çocuk adalet içinde yaşarsa
Adil olmayı öğrenir

Bir çocuk guven içinde yaşarsa
Inanmayı öğrenir

Bir çocuk onaylanmışlık içinde yaşarsa
Kendi kendinden memnun olmayı öğrenir

Bir çocuk kabul edilmişlikle ve arkadaşlar
arasında yaşarsa
Dunyada sevgiyi bulmayı öğrenir

HEEEEY

Nestlé Gofret şimdi de *Hindistan Cevizli*

Fındıklı, çikolatalı
Nestlé Gofret'ten sonra,
Hindistan Cevizli,
çikolatalı Nestlé Gofret.
Yepyeni bir lezzet.

Nestlé
çikolatada kalite

POSTA KUTUSU

"Yaşanmış Hayvan Öyküleri" adlı dizimize başlarken bir duyuruda bulunmuştuk. Hayvanlarla [illegible] olarak sizin başınızdan [illegible] geçen ilginç olaylar varsa yazın yayınlayalım demiştik. İstanbul'dan **Zeynep Öz** adlı okurumuz duyurumuza yanıt verdi. Tüm hayvanları çok sevdiğini, fakat dizimizle ilgili [illegible] türden ilginç bir serüven yaşamadığını belirtiyor. [illegible] hayvan [illegible] şiirlerin [illegible] Ama [illegible] yetiştirdiğim şiirleri [illegible] sevdim. [illegible] onları yayınlarsanız sevinirim [illegible]. İşte 1982 yılı doğumlu [illegible] sınıf öğrencisi Zeynep'in şiirleri.

AYI

Kış uykusuna yatar
Yazın kalkar
Tatlı bir hayvandır
Ama çok kızgındır

Hayvan gibidir
Zaten öyledir
Armutu sever
Canım ayım

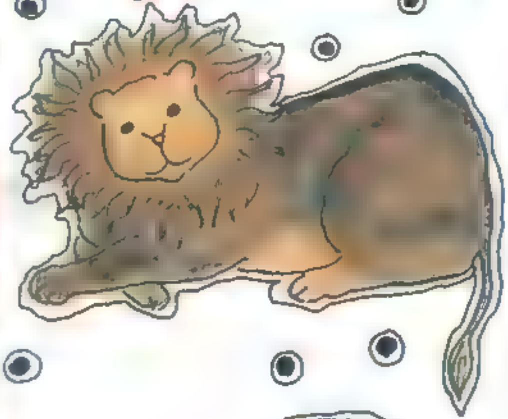

ASLAN

Kırr diye bağırır
Çok da sinirlidir
Kedi türündendir
Ama biraz tatlıdır

Tatlıdır da
Bir tek yüzü
Sinirli hayvan
Aslan

MAYMUN

Muzu çok sever
Kafeste gezer
Tatlıdır maymun
Birazcık pistir

Muz kabuğunu atar
İnsanlar kayar
Pis maymunum
Canım maymunum

ZEBRA

Pijamalı zebra
Hem de çizgili
At gibi vücutlu
At gibi koşar

Tatlı mı tatlı
Şöyle vücutlu
Pijamalı zebra
Pijamalı zebra

KEDİLER

Koşarlar hep yemek için
Çok severler yemeği
Eğer incitirsek
Çok kızarlar sonra

Sütü çok içer
Canım kedim
Kediler
Şirin Kediler

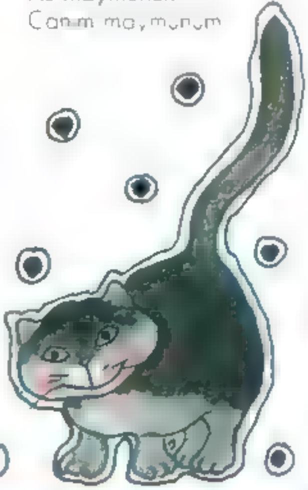

BALIK

Yüzer yüzer yüzer
Benim güzel balığım

Akvaryumda yüzer
Benim güzel balığım

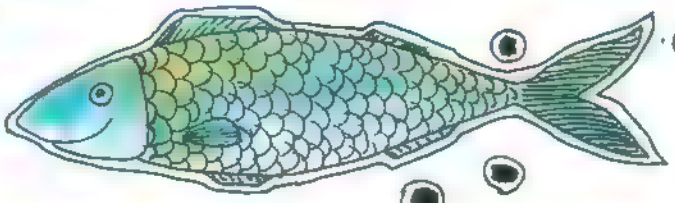

HEPSİ

Hepsi çok tatlı
Hepsini sevmeli
Şirin hayvanlar
Hepsi de tatlı

İncitmeme
Şirinler
Sevmeli
Hepsini

ZEYNEP AYDOĞDU
SAKARYA

YASEMİN
ÇAĞINDI /İZMİR

DAKİKALAR SAAT GİBİ

Günler aylar uzun sürüp gitti. Vaktiniz harcanmayacak kadar çok olursa ne yapabilirsiniz. Her şeyi gördükten sonra gözlerinizi hangi yöne çevirebilirsiniz? Kurduğunuz hayaller başınızı derde sokarsa düşüncelerinizi hangi yönü izlemelidir.

Ormanda hışırdayan kuru yapraklar üzerinde, çılgınlar gibi koşup eğlenmeyi düşleyebiliyorum. Yakındaki golde yüzdüğümü ya da bir dere kenarında dolaştığımı görebiliyorum. Ama hayaller çabucak yok olan örümcek ağları gibidir. Kendinizi ne kadar zorlarsanız zorlayın hemen gerçeğe dönersiniz. Mutluluk ne[illegible]e? Geçmiş dünlerde mi? Gelecekte mi? Ama kesin olarak bildiğim bir şey var ki kesinlik[illegible] günde, bu saatte bu dakikada değil. Zaten olması da imkânsız.

Bizlere neşe kıvılcımı veren bir tek şeyimiz vardır. O da umut. Hep vakti boşa harcamanın bu yük bir suç olduğu söylenirdi. Zaman değerliydi ve hiç kimsenin ne yeterli vakti vardı, ne de istediği her şeyi öğrenebilecek kadar uzun bir yaşamı. Dünya yüzündeki herkes sürekli olarak çabuk çabuk diyordu. Bir de bizlere bakın. Boşa harcayacak o kadar çok zamanımız var ki okuyacak uzun günlerimiz var. Yaratıcı güç boş zamanlarda harekete geçer derler. Olanaksız bir şeyi düşünür, sonra gerçeğe dönüştürürsünüz. Ancak kendinizde bunu başarabileceğinize dair inanç bulmalısınız. Ancak o zaman bu olanaksız zannettiğiniz şey sizi bir anda şaşırtabilir ve yaşamınıza yeni bir yön verebilir.

Salih GÜVEN /
İzmir Çocuk Islahevi

YAŞANMIŞ HAYVAN ÖYKÜLERİ

LEYLEK DOKTORU

Yazan: Gülten DAYIOĞLU **Resimleyen:** Ateş SUNAY

Dostlardan biri de güzel bir leylek oykusu anlattı Leyleklerin olağanüstü bellekleri, zaten tartışma götürmez ya! Onca kıtaları denizleri aşıp her yıl aynı yuvaya dönmeleri, gerçekten akıl almaz bir olay Arkadaşın bir leylekle yaşadığı serüven de bu doğrultuda...

Doktor Namık Bey, Ege'deki tatil kasabalarından birinde tatilini geçiriyor Orada, bakımlı, guzel bir bahçeyle çevrili küçük bir evi var

Tatilde olduğundan, çok gerekmedikçe, mesleğini yapmıyor Başka bir deyişle, doktorluğunu unutup aylak aylak gezmeyi, kitap okuyup yüzmeyi yeğliyor

Bir sabah erkenden, yürüyüşe gitmek üzere, evden çıkıyor. Ne var ki, bahçe kapısının önünde, yere boylu boyunca yatmış, yaralı bir leylekle yüz yüze geliyor

Leyleğın bacağı kırık. Koptu kopacak. Doktor durumu görünce, yürüyüşten vazgeçiyor. Leyleği eve alıyor Bacağını sarıyor. Bahçede ona bir yer yapıyor. Sonra leyleği karşısına alıp olanca ciddiyetiyle durumu anlatıyor.

"Bak arkadaş, bacağın kopmak üzereydi. Ekledim, sardım sarmaladım. Şimdi, bir ay kadar, onun üstüne basmayacaksın. Burada uslu uslu oturacaksın Yiyecek aramana gerek yok Biz seni besleriz Ayağın iyileşince de, çeker gidersin" diyor

Leylek, sanki doktorun dediklerini anlamış gibi başını salıyor Sonra bekleme dönemi başlıyor

Yaralı leylek, çevrede yaşayanların sevgilisi oluyor Çocuk çocuk hiç çevresinden ayrılmıyor. Önüne konan yiyeceğin ardı kesilmiyor Çocuklar onu hoşnut kılmak için nemli toprakları eşeleyerek, solucan bile avlıyorlar. Leylek bu ölü solucanları yemiyor. Ama ev sahibının cığerle yaptığı mancaya bayılıyor

Çocuklar leylekle resim çektiriyorlar

Kimi anneler, iştahsız bebeklerine yemek yedirmek için leyleğin gagasına kadar sokuluyorlar

İlk günler, insanlardan çekinen leylek, çok geçmeden onlara alışıyor. Öyle ki, küçük kızlardan birinin, başındaki kırmızı kurdeleyi, gagasıyla çözecek kadar ilerletiyor insanlarla dostluğu.

Onun bu davranışlarını, şaka olarak değerlendiren çocuklar, kendisine bayılıyorlar.

Doktor, leyleği gözlüyor. Sargılı ayağını zorlayıp zorlamadığını merak ediyor. Leylek bu sınavdan yüz akıyla çıkıyor. Yaralı bacağını bir ay süreyle öylesine özenle kolluyor ki!

Çevrede, Doktorun leyleği, diye ün salan, yaralı kuşu, yabancı gezginler bile görmeye geliyor

Bir aylık süre doluyor. Leyleğin sargıları, büyük küçük birçok seyirci önünde, özenle açılıyor Herkeste bir merak bir merak!

Neyse ki, sonuç herkesin yüzünü güldürüyor Orada bulunanlar, bir ağızdan bağrışarak, leyleği yürümeye özendiriyorlar

"Haydi hacı baba, yürü! Haydi yürüüü, yürüüü!"

Leylek önce sendeleyerek, üç beş adım atıyor Sonra hızlı hızlı yürümeye başlıyor.

Birkaç gün sonra, kırık bacağı, tümüyle açılıp güçleniyor. Leylek de başını alıp gidiyor

Doktor Namık Bey, leylek gittikten sonra, bahçeyi saran sessizliği, öyle bir yadırgıyor ki! Sanki bir yakınından ayrılmışcasına, boşluğa düşüyor.

Çok geçmeden onlar da İstanbul'a dönüyorlar. Doktor, hastanedeki işine başlıyor. Leyleği de unutup gidiyor.

Aradan iki yıl geçiyor Bir yaz günü, Doktor yine, ailesiyle birlikte, yazlık evine göç ediyor

Oraya vardıklarının hemen, ertesi günü, Doktor, bahçe kapısının önünde, iki tane leyleğin, dikilmekte olduğunu görüyor. Öyle bir coşkuya kapılıyor ki! .

Koşarcasına varıp leyleklere yaklaşıyor. İçlerinden birini hemen tanıyor İki yaz önce, kırık bacağını iyileştirdiği leyleğin, ta kendisi! Ama, ötekine bir anlam veremiyor

Doktor şaşkın şaşkın bakınıp dururken, öteki leyleğin, ayağına doğru sarkan, kırık kanadını görüyor Şaşkınlığı irkilmeye dönüşüyor Adeta gözleri doluyor.

Eski dostu, yaralı bir arkadaşını, kendisine getirmiş. Gözlerini doktorun gözlerine dikerek, ondan yardım istiyor.

Doktor, hemen yaralı leyleği bahçeye alıyor. Eski leyleğin yerine yerleştiriyor. Kırık kanadını sarıp sarmalıyor.

Bu sırada, eski dostu da çevrede geziniyor. Doktor, sarma işi sona erince, leyleğin karşısına dikiliyor. Ona şunları söyluyor:

"Ey dostumun dostu! Beni dost bilip de kapıma geldin. Ne iyi ettin. Bundan sonra seninle de dostuz. Sen de istersen yaralı dostlarını bana getirebilirsin. Ama, önce, şu kanadın iyileşsin. Sargın açılmadan, sakın uçmaya filan kalkışma. Bir süre konuğumuz olacaksın. Merak etme, hiç canın sıkılmayacak. Sen yarın burdaki şenliği gör" diyor.

Gerçekten, Doktorun bahçesine, yine yaralı bir leyleğin geldiğini duyan, konu komşu, çoluk çocuk, oraya akın ediyor. Bir şenlik bir neşe!

Bu serüven yaşanalı, on yıl oluyor. Doktor Namık bey, hâlâ umutla bahçesine yaralı bir leyleğin gelmesini bekliyor.

Gerçekten o günden sonra, ne eski dostunu ne de yenisini görebiliyor. Ama, bir gün, birinden birinin, yaralı bir leylekle yeniden, kendisine geleceğine, öylesine içtenlikle inanıyor ki!

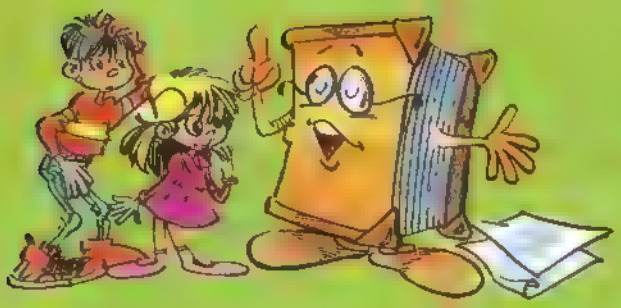

ŞAŞIL KÖŞESİ

Tütün ilk başta Kızılderililer tarafından içiliyordu. 16. yüzyılda bir süs bitkisi olarak Avrupa'ya getirildi. Avrupalılar, kuru tütün yapraklarını tüttürerek içmeye çok daha sonra başladılar

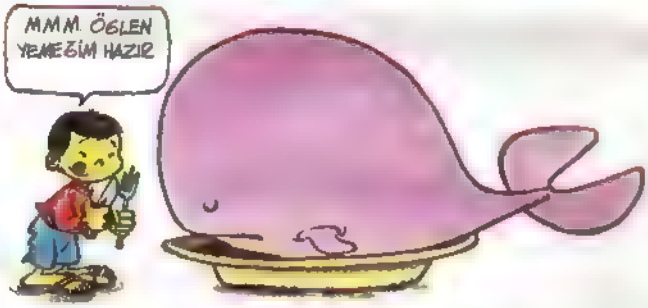

Japonlar yılda 3 milyar 400 milyon kg balık yiyorlar. Bu her insanın yılda ortalama 30 kg balık yemesi demek. Dünyada en çok balık yiyenler onlar. Japonların ardından gelen İskandinavlar, Japonların yediğinin yarısı kadar balık yiyorlar. Amerikalılar ise yalnızca beşte biri kadar

Bazı balıkların, özellikle de ringa balığının pullarında özel bir madde var. Bu madde boya yapımında kullanılıyor. Cam boncuklar bu boyayla kaplandıktan sonra, taklit inciler olarak piyasaya sürülüyorlar

Tüm dünyada tutulan balıkların yalnızca dörtte üçü yiyecek olarak kullanılıyor. Kalan dörtte birden ise yapıştırıcı, sabun, margarin, hayvan yemi ve gübre yapımında yararlanılıyor

Büyük insan, büyük ozan Yunus Emre'yi doğumunun 750. yılında anıyoruz.

YUNUS EMRE SEVGİ YILI

Yazan: Dr. M. Ali KILIÇBAY **Resimleyen:** Yıldırım DERYA

Anadolumuz bundan yedi yüzyıl önce büyük bir karışıklık içindeydi. Anadolu Selçuklu Devleti parçalanmış, ülkenin her yanında beylikler türemişti. Haçlı Seferleri ise sürekli bir savaş ortamı yaratıyordu. Bu yüzden yoksulluk artıyor, insanların can güvenliği azalıyordu. Üstelik birleşen Moğol kabileleri kurdukları Cengiz Han devletiyle bütün Asya'yı kan ve ateşe boğmuşlardı. Milyonlarca insan Moğolların önünden kaçıyordu. Bunlardan bir bölümü de Anadolu'ya sığındı.

Bu ortamı gözünüzün önüne getirin her yerde güvensizlik var. Güçlü güçsüzü eziyor. Haksızlık ve adaletsizlik almış yürümüş. Hastalık, kıtlık ve açlık ayrıca insanlığın en büyük felaketi olan savaş sürekli hale gelmiş. Bu durumlarda insanların en büyük ihtiyacı huzur ve güvendir. Bunun için de en başta sorunların açıkça ortaya konması, sonra da insanların birbirlerine hoşgörü göstermeleri gerekir. İşte Türk şiirinin ve düşüncesinin doruklarından Yunus Emre, Anadolu'nun bu sancılı ortamında doğmuş, yetişmiş ve dünyaya kuseceği yerde, onu düzeltmenin çarelerini aramış, sanatıyla insanlara yol göstermeye çalışmıştır. Ve asıl önemlisi bizimle geçmişimiz arasında çok büyük ve sağlam bir köprü olmuştur.

Yunus Emre'nin ne zaman doğduğu bilinmez. Araştırmacılar bu konuda çeşitli tarihler önerir. Gerçeğe en yakın olanı 1240 civarında doğmuş, 1320 civarında ölmüş olmasıdır. Yunus Emre'nin eserleri incelenmiş, dönemin ünlü kişilerinden söz ettiği bölümlerden hareketle bu sonuca varılmıştır. Öte yandan büyük şairin doğduğu, yaşadığı ve olduğu yerler de tam anlamıyla bilinmez. Gene kendi yazdıklarının incelenmesiyle Sakarya bölgesinden Sarayköy doğumlu olduğu düşünülür.

Çağlarını aşan tüm büyük adamlar gibi, Yunus Emre de halk tarafından çok benimsenmiştir. Şiirleri hak arasında o denli etkili olmuştur ki, insanların büyük çoğunluğu onu kendilerinden biri olarak görmüşlerdir. Böylece Yunus Emre hakkında bugüne kadar ulaşan ve onu bir halk ozanı olarak gösteren efsane ortaya çıkmıştır. Bu söylenceye göre Yunus Emre, hiç eğitim görmeden büyük şair olmuş bir köy çocuğudur.

Oysa Yunus Emre, o çağın koşulları içinde alınabilecek en yüksek eğitimi almış, çağının çok ilerisinde bilgi bir kimseydi. Yunus o dönemin yüksek eğitim kurumu olan medreseyi bitirdikten sonra, çağın ünlü şeyhlerinden Taptuk Emre'nin yanına girmiş ve derviş olmuştur.

O çağın koşullarını tekrar gözümüzün önüne getirirsek, Yunus Emre'nin derviş olmasının ne anlama geldiğini daha iyi anlarız. Her tarafın yıkıntılar ve haksızlıklarla dolu olduğu bu dünyada, büyük çaplı bir göç yaşanmaktadır. Moğollardan kaçan çok sayıda Asyalı Türk Anadolu'ya gelmekte, yerli halkla karışmakta ve yeni bir toplum oluşturmaktadır. Kendilerine baba denilen dervişler, bu insanlara yol göstererek, en önemli toplumsal görevi üstlenmişlerdir. Yunus Emre sahip olduğu yüksek kültürü halka aktarmış, kültürünü onları savunmak için kullanmış, halkla öylesine uyum sağlamıştır ki, sonunda bir halk şairi sayılmıştır. Oysa Yunus Emre şiirlerinde bilgiyi gerçeğe ulaşmanın bir aracı saymıştır. Ayrıca dervişliğin öyle gerektirmesi yüzünden, sahip olduğu özelliklerle övünmemiş, övünenlerle de alay etmiştir. Yunus derviş olduktan sonra, Anadolu'nun hemen her yerini gezmiş ve yazdığına göre, yaşlılığında şeyh olmuş ve herhalde 72 yaşında da ölmüştür.

Yunus Emre'nin en güzel şiirlerinden biri, içinde yaşadığı ortamın ne denli karışık ve adaletsiz olduğunu anlatmaktadır:

Danışman okun tutmaz, derviş
yolun gözetmez
Bu halk öğüt işitmez, ne şarp
zaman olmuştur
Gitti beyler mürveti, binmişler birer
[illegible] atı
Yediği yoksul etti içtiği kan olmuştur
Yani az koptu erden [illegible] çekmeden
[illegible]
Deccal çıkacak yerden [illegible] olmuştur
Birbirine yavuz sanır, ettiği kalır
sanır
Yarın mahşer gününde, şi yaşan
olmuştur

Büyük yazarların en büyük özelliklerinden biri, ressamın birkaç fırça darbesiyle yaptığı gibi, tanığı oldukları dönemi birkaç kalem darbesiyle bize aktarabilmelerdir. Aramızda yedi yüzyıl olmasına rağmen, Yunus Emre'nin Türkçesi bizi çarpmaktadır. Ama asıl önemlisi, birkaç dizelile bize içinde yaşadığı ortamda güçlünün güçsüzü ezer hale geldiğini, kimsenin görevini yapmadığını ve dünyanın tam bir bozulma içinde olduğunu gayet açık bir şekilde göstermesidir.

Bir ulusun varlığı, geçmişiyle sağlam bağlar kurabildiği ölçüde süreklilik kazanır. Yunus Emre sanatı ve engin insan sevgisiyle, bizi yedi yüzyıl öncemize bağlayan büyük bir insandır.

7. SANAT

Görüntüleri Birleştirelim!

Yazan: Seçil BÜKER

7 Sanat köşesi son buluyor. Ama bu sinemaya olan ilgimizin sevgimizin bitteceği anlamın taşımıyor. Sinemadan bıkmak olanaklı mı? Film izlemek kolay, eğlendirici. Ama film üzerine okumak o denli kolay değil. Yazıları anlamak için çaba harcamanız gerekiyor. Kimi kez yazıyı birkaç kez okumak zorunda kalıyorsunuz. Ama bu güçlüğün üstesinden gelebildiyseniz, sinemayı gerçekten çok seviyorsunuz demektir. İnsan sinemayı **gerçekten** çok seviyorsa sinema üzerine okur, sinema üzerine düşünür. Sinemayı sevdiğini söyleyen pek çok insan var. Onlar filmleri izliyorlar, kimi kez ağlıyorlar, kimi kez gülüyorlar, ama sinemadan çıkınca her şeyi unutuyorlar.

Bizim yazılarımızı okuyan sevgili dostlarsa filmleri, film yapan insanları anlamaya çalışıyorlar. Yönetmenin anlam yaratmak için her şeyi nasıl inceden inceye düşündüğünü görüyorlar. Az daha en önemli konuyu unutuyorduk. Sinemayı, sinema yapanı, sinemayı öbür sanatlardan ayıran bir özelliği anlatmadık.

Fotoğraf insanları, çevremizin görüntülerini saptıyor, ama bu görüntülerde hareket yok. Her şey, herkes olduğu yerde duruyor. Sinemada ise hareket var. Üstelik bu hareketli görüntüler yan yana geliyor. Yan yana geldiklerinde tek başına taşımadıkları anlamı taşıyorlar. Tıpkı sözlü dillerde olduğu gibi. Bir sözcük tek başına bir anlam taşır. Örneğin "kitap" sözcüğü kesin anlamını cümle içinde edinir. "Kitap okumayı severim", "Dün kütüphaneden pek çok kitap aldım" gibi. Görüntü için de aynı durum söz konusudur. Görüntü tek başına bir anlam taşır. Ama görüntü asıl anlamını öbür görüntülerle bir araya geldiğinde edinir. Görüntülerin böyle bir anlam oluşturacak biçimde bir araya gelmelerine **kurgu** diyoruz. Nasıl sözcükleri rastgele sıralayamazsak, görüntüleri de rastgele sıralayamayız. Görüntüler bir araya gelirken bir anlam yaratmakla kalmazlar, izleyiciyi heyecanlandırıp, duygulandırırlar da.

Şimdi yönetmenin bir boks maçı gösterdiğini düşünün. İlk görüntüye bakın. Boksörleri, izleyicileri görüyorsunuz. Yönetmen, maçı sürekli bu tür görüntülerle anlatırsa bir süre sonra sıkılırsınız. Heyecan da duymazsınız. Ama yönetmen ilk görüntüyü keser, boksörün arkadaşlarını, tekrar, ama bu kez daha yakından boksörleri, daha sonra da antrenörü gösterir. Antrenör kaygılıdır. Boksör yerde, hakem sayıyor. Yönetmen kurgu aracılığıyla hem maçın ayrıntılarını gösterir, hem de heyecan yaratır.

Yönetmen dilerse benzetmeler kurmak amacıyla görüntüleri bir araya getirebilir. Örneğin, filmdeki kişilerden birini gösterdikten sonra mekanik bir tavuş kuşu gösterir. Böylece o kişiyi tavuş kuşuna benzetir. Yönetmenin böyle bir benzetmeyle ne anlatmak istediğini siz bulun artık.

Doğan Kardeş'in 7 Sanat köşesi bitiyor. Bu köşede 7 Sanat'in özelliklerini anlatmaya çalıştık, ama onun neden 7 Sanat olduğunu anlatmadık. Belki başka bir yazı dizisinde sinemanın neden 7 Sanat olduğunu anlatmaya çalışırız. Yakın gelecekte buluşmak üzere.

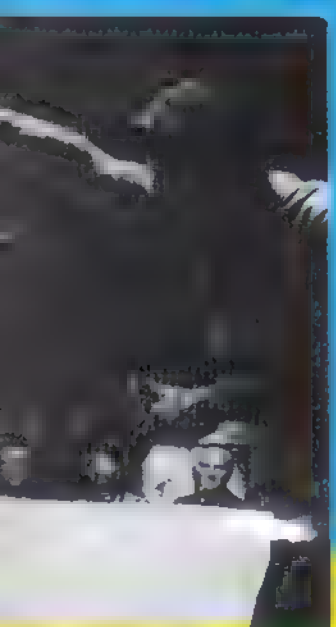

SESLERDEN HARFLERE

AKILLI TÜCCARLAR

Alfabenin keşfedildiği dönemde, şimdi Suriye ve İsrail'in bulunduğu Akdeniz kıyılarında, Fenikeliler yaşardı. Fenikeliler, oldukça becerikli denizciler, cesur kâşifler, iyi zanaatçılar ve akıllı iş adamlarıydılar. Gemileri tüm Akdeniz'de yol alır, kıyılara ve adalara uğrardı. Kıyılarda ya da adalarda insanlarla karşılaştıklarında parlak renkli elbiselerin, mücevherlerin, insanların sahip olmak isteyecekleri değerli şeylerin ticaretini yaparlardı.

Fenikeliler alfabenin keşfedildiği ülkeden pek uzakta yaşamıyorlardı. Yeni yazım yönteminden kısa sürede haberdar oldular. Sonra da bu yazıyı kullanmaya başladılar. Fenikeliler de, alfabeyi keşfeden halk da aynı dili konuşuyordu. Bu yüzden alfabeyi benimsemeleri kolay oldu. Fakat sembollerin çoğunda değişiklik yaptılar. Belki de bu değişikliklerle, yazı yazmak onlara daha kolay geldi.

Fenikeliler benimsedikleri bu yeni yazım yöntemini, deniz yoluyla diğer yerlere de taşıdılar. Buralarda yaptıkları ticaretin kaydını tuttular.

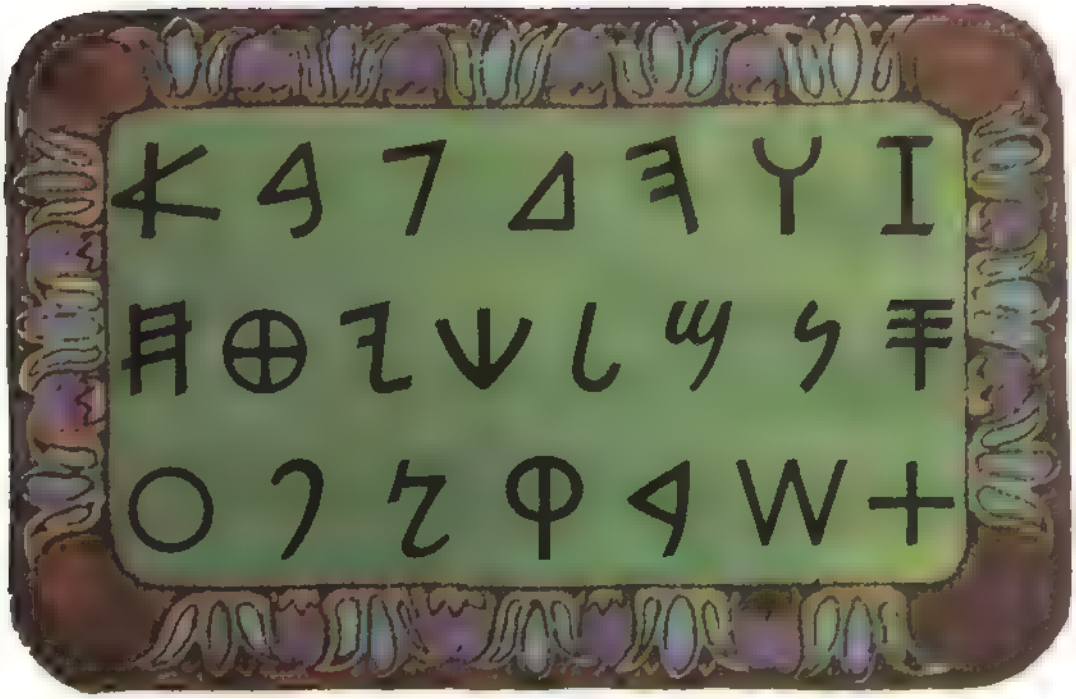

Fenike alfabesi

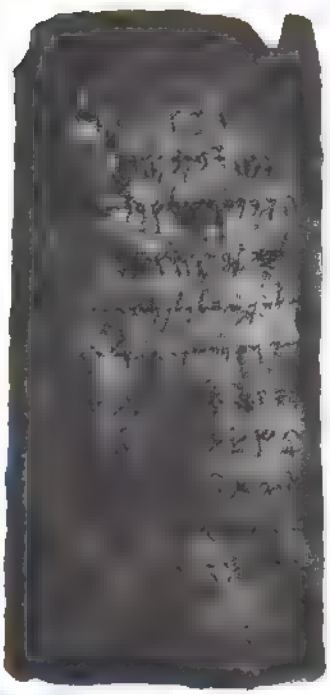

Fenike harfleri

YENİ SESLER YENİ ŞEKİLLER

Fenikeliler Akdeniz kıyılarında mor dağların yükseldiği, koyu yeşil zeytin ağaçlarının bulunduğu bir yere gidip ticaret yaparlardı. Bu toprakların halkı kendilerine *Hellas*'lar diyordu. Günümüzde biz bu topraklara Yunanistan diyoruz.

Yunanlılar arasında yaygın bir efsane vardır. Adı Kadmus olan Fenikeli bir prensle ilgilidir bu efsane. Prens Kadmus Yunanlılara alfabeyi öğretmişti. Yunanlılar Kadmus'tan önce yazı yazıyorlardı. Ama bu çivi yazıydı. Sümer ve Mısır yazısında olduğu gibi, sembollerden oluşuyordu. Ve bu yazının kaynağı da Anadolu idi. (Gelecek sayımızda Anadolumuzdaki yazı serüveninden söz edeceğiz.)

Fenikelilerin *alef* harfi Yunanlılarda *alfa*, *bet* harfi *beta*, *gimmel* harfi *gama* adını aldı. Fenike alfabesi 22 adet sessiz harften oluşuyordu. Yunanlılar kendi söyleyişlerine uymayan kimi ses

siz harfleri, kendi dilleri içinde gerekli olan sesli harflere dönüştürdüler. Örneğin alef-a, he-e, ye i, ayın o, vav y olarak kullanıldı

ALFABE GİDEREK DEĞİŞİYOR

Fenike alfabesi Yunanistan'a gitti. Yunan alfabesi de başka ülkelere. 2700 yıl önce, Etrüskler denilen zengin bir halk yaşardı. Bu halk İtalya'nın kuzeyinde otururdu. Etrüskler de Yunan alfabesini kullandılar. Fakat kendi dillerine uydurabilmek için alfabede bazı değişiklikler yaptılar

İtalya'da Etrüsklere bağlı tarım topluluğunun yaşadığı bir kent vardı Adı Roma idi Bu-

Bir eskiçağ vazosu üzerindeki Yunan harfleri

Yunan alfabesi

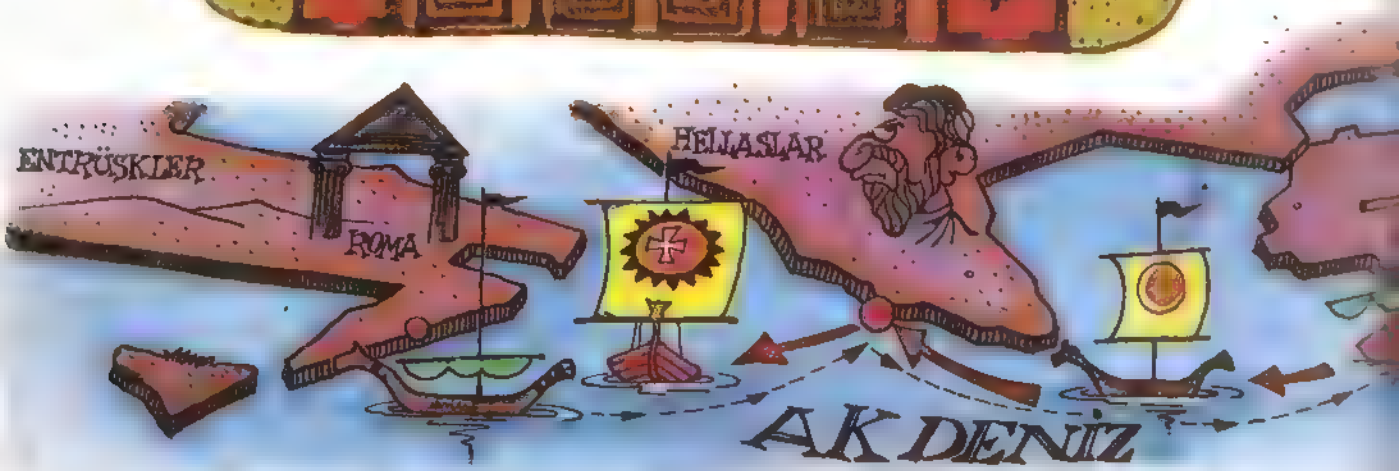

Bir taş üzerine oyulmuş Roma harfleri ▶

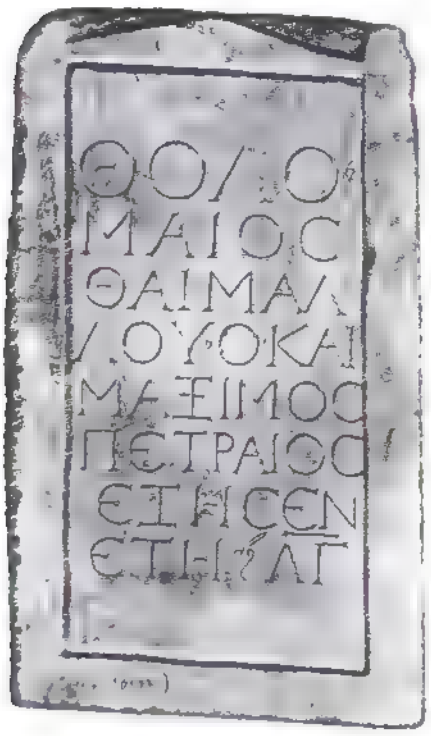

Bir taş üzerine oyulmuş eski Yunan harfleri

rada oturanlar kendilerine *Romalılar* diyorlar dı. Zamanla Romalılar güçlendiler ve Etrüsk lerden bağımsız oldular. Fakat Etrüsklerden oğrendikleri alfabeyi, yasaları ve kent düzenleme şekillerini unutmadılar

Romalılar da bir süre sonra Etrusklerden oğrendikleri alfabede bazı değişıklıkler yaptılar

Biz de Cumhuriyet'ten sonra, Romalılar tarafından geliştirilen ve *Latin alfabesi* denilen bu alfabeyı benimsedik Fakat alfabeyı kendı dılımize uydurmak içın kimi değişıklıkler yaptık

Gelecek sayıda: Anadolumuzdaki yazı serüveni.

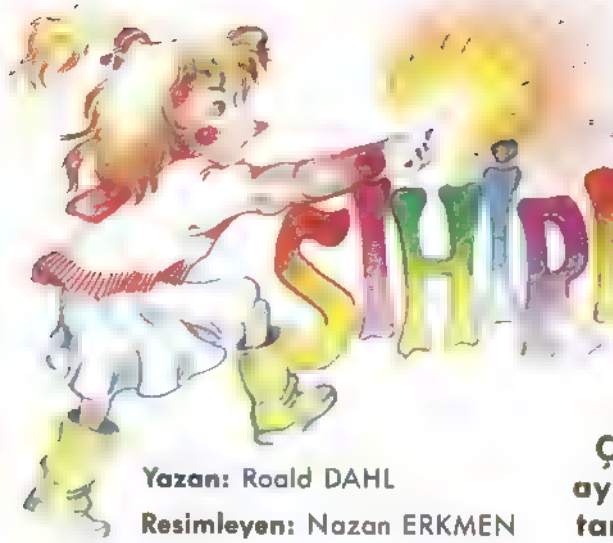

SİHİRLİ PARMAK

Yazan: Roald DAHL
Resimleyen: Nazan ERKMEN

Çocuk Kitapları yazarı Roald Dahl'ı geçtiğimiz ay kaybettik. Yazarı bir öyküsüyle sizlere tanıtmak istiyoruz.

Komşu çiftliğin sahipleri bay ve bayan Aymazlar. Aymazların iki çocuğu var. İkisi de oğlan. Adları Faruk ve Veli. Bazen, onlarla oynamak için çiftliklerine giderim.

Ben bir kızım ve sekiz yaşımdayım.

Faruk da sekiz yaşında.

Veli ondan üç yaş daha büyük. On yaşında.

Ah! Tamam, tamam...

On bir yaşında.

Geçtiğimiz hafta Aymaz ailesinde çok komik şeyler oldu. Becerebildiğim kadarıyla size anlatacağım.

Önce şunu söylemeliyim: Bay Aymaz ve iki oğlu, ava gitmeyi diğer pek çok şeyden daha çok sever. Her cumartesi sabahı, silahlarını alıp, kuş vurmak için koruluğa giderler. Yalnızca sekiz yaşında olmasına rağmen Faruk'un bile tüfeği var.

Ben avlanamam. İnsanların eğlence olsun diye hayvanları öldürmeleri bana pek doğru gelmez. Faruk ve Veli'yi bu işten vazgeçirmek için oldukça uğraştım. Çiftliklerine gittiğim her keresinde, yapabildiğim kadar güzel konuşup onları vazgeçirmeye çalıştım. Onlar bana yalnızca güldüler.

Bir keresinde bay Aymaz'la bile konuştum. Fakat, ben sanki orada değilmişim gibi yürüyüp geçti yanımdan.

Sonra bir cumartesi sabahı, Faruk ve Veli'nin babalarıyla koruluktan çıktıklarını gördüm. Sırtlarında çok güzel, genç bir geyik taşıyorlardı.

Çok öfkelendim. Bağırmaya başladım.

Oğlanlar gülüp alay ettiler. Bay Aymaz eve gitmemi ve aklımı başıma toplamamı söyledi.

Peki, olur!

Kızardım.

Kendi kendimi yatıştırmazdan önce asla anlatamayacağım bir şey yaptım.

Sihirli parmağımı işe karıştırdım.

Sihirli parmağımı bayan Aymaz'a da dokundurdum. Tüm Aymaz ailesi üzerinde sihirli parmağımı kullandım.

Aylardır kendi kendime, *"Sihirli parmağımı kimsenin üzerinde kullanmayacağım"* diye söz veriyordum. Özellikle öğretmenim bayan Soğuk'la olanlardan sonra.

Zavallı bayan Soğuk

Sınıfta olduğumuz bir gün bayan Soğuk bize harfleri öğretiyordu. *"Ayağa kalk ve kedi sozcüğünün harflerini sırala"* dedi bana.

"Çok kolay" dedim. *"K, e, t, i"*

"Sen aptal bir kızsın" dedi bayan Soğuk

"Aptal değilim. Ben iyi bir kızım" diye ağladım

"Kalk ve şu köşede dikil" dedi bayan Soğuk

Öfkelendim, kızardım ve sihirli parmağımı kullandım ..

Ne yaptığımı tahmin et!

Yüzünde bıyıklar büyümeye başladı. Uzun siyah bıyıklar

Tüm sınıf kahkahadan kırılıyordu Bayan Soğuk, *"Böyle delice gülmek için ne gördüğünüzü bana da söyler misiniz?"* dedi

Tahtaya bir şeyler yazmak için tekrar arkasını döndüğünde, bayan Soğuk'un arkasında bir kuyruk büyüdüğünü gördük

Bundan sonra ne olduğunu anlatamayacağım. Fakat merak edersiniz diye söylüyorum Bayan Soğuk sonradan eski haline döndü.

Parmağımı nasıl kullandığımı size anlatamam. Çünkü ben de bilmiyorum

Fakat, sinirlenip kızardığım zaman garip şeyler oluyor. .

Sağ elim işaret parmağının ucu harekete geçiyor. Ve anıden vücuduma bir tur elektrik akımı geliyor.

Elektrik parmağımdan çıkıp, beni sinirlendiren kişiye dokunuyor. Sihirli parmak o kişiye ulaştıktan sonra, garip şeyler olmaya başlıyor

Sihirli parmağımı Aymaz ailesi için de kullandıktan sonra, eve koştum ve neler olacağını beklemeye başladım

Her şey hızla gelişti

Neler olduğunu şimdi anlatacağım size

Aymaz ailesi, üzerinde sihirli parmağımı kullandığım günün öğleden sonrası, bay Aymaz, Faruk ve Veli yine avlanmaya gittiler. Bu kez yabanı ördek için göle gidiyorlardı.

Bir saat içerisinde on tane kuş vurdular

Sonraki saatte altı tane daha

"Ne bereketli bir gun" diye çığlık attı bay Aymaz

Tam bu sırada üstlerinden dört yabanı ördek, ağır ağır uçuyordu

Vurulmaları çok kolaydı

Bam! Bam! Bam! Bam! Ateş ettiler

Kollarının olduğu yerde ördek kanatları vardı

Bir dakika sonra Faruk ve Veli uçarak içeriye girdiler

Aynı şey onlara da olmuştu Kanatları vardı Kolları yoktu İkisi de küçülmüş kaş kadar kalmışlardı

"Önce vereminin Çok yuksektesiniz"

Ördekler uçmaya devam ediyorlardı

"Çok kötü. Kaçırdık onları" dedi bay Aymaz

Sonra hepsini şaşırtan bir şey oldu. Dört ördek geri döndü.

"Ne yapıyor bunlar" diye bağırdı bay Aymaz. Tekrar ateş ettiler Yine vuramadılar Bay Aymaz'ın yüzü kıpkırmızı oldu. *"Hava kararıyor. Hadi eve gidelim"* dedi

Ellerinde on altı tane kuş ile yola düştüler

Fakat dört ördek onları yalnız bırakmıyordu Avcıların etrafında durmadan dönüyorlardı

Gece geç vakit Faruk ve Veli yatmaya gitti

Sabah olduğunda ilkın bay Aymaz uyandı

Gozlerını açtı

Kolundakı saate bakmak istedi

Fakat kolunu kıpırdatamıyordu.

"Çok komik Ne oldu?" diye düşündü

Belki de dün incinmişti

Diğer elini hareket ettirmek istedi.

O da hareket etmiyordu

Oturdu

Sonra birden. .

Bir kanadı vardı Yataktan atladı

Bayan Aymaz da uyandı. Onun da kanatları vardı

Bay Aymaz ve bayan Aymaz küçücük olmuşlardı

dedi bayan Aymaz. Kadın başka bir şey söyleyemeden Faruk ve Veli pencereden dışarıya uçtu

İki kuçuk çocuk gökyüzünde uçuyordu.

Bay Aymaz da kanatlarını hızla çırptı. Dışarıya uçtu. Sonra aynı şeyi bayan Aymaz yaptı

Boylece hepsi de dışarıya uçmuş oldu

"Oh ne hoş" diye bağırdı Veli *"Uçmanın nasıl bir duygu olduğunu bilmek isterdim hep"*

"Hey şuraya bak. Birileri bizim bahçemizden geçiyor" dedi, Faruk

Hepsi aşağıya bahçeye baktılar ve dört tehlikeli yaban ördeğini gördüler Ördekler insan kadar büyuktüler. Kanat yerine de, tıpkı insanlar gibi kolları vardı

Ördekler eve girip kapısını kapadılar.

Aymazlar uçup kapının yakınındaki duvarın üzerine kondular. Bayan Aymaz ağlamaya başladı.

"Ne yapacağız. Gideceğimiz hiçbir yer yok"

Bir süre sonra çocuklar da ağlamaya başladılar

"Geceleyin kedilere ya da tilkilere yem olacağız" dedi Faruk

"Ben kendi yatağımda uyumak istiyorum" dedi Veli

"Kesin ağlamayı. Bize kimse yardım edemez. Ne yapmamız gerektiğini söyleyeceğim" diye söylendi Bay Aymaz

Hep birlikte, *"Ne yapacağız?"* diye sordular

Bay Aymaz onlara baktı ve güldü *"Bir kuş yuvası yapacağız"* dedi

"Bir kuş yuvası. Nasıl?" diye hep birlikte bağırdılar

"İzleyin beni."

"Şimdi çalı çırpıya gereksinmemiz var. Herkes uçup bulduğu çalı çırpıyı buraya getirsin" dedi bay Aymaz

"Fakat ellerimiz yok ki" dedi Faruk

"Öyleyse ağzını kullan" dedi babası

Bayan Aymaz ve çocuklar uçtular. Kısa süre sonra da ağızlarında çer çöp le geri döndüler

Bay Aymaz bunları aldı ve bir kuş yuvası inşa etmeye başladı

Yuva uzun süre sonra bitirilebildi *"Küçük olabilir, ama kimse bizi bura da rahatsız edemez"* dedi Faruk

"Fakat ne yiyeceğiz?" dedi bayan Aymaz

"Şimdi eve doğru uçacağız ve açık pencereden içeriye girip ordekler gör meden biraz bisküvi alacağız" dedi bay Aymaz

"Ya ördekler bizi görür ve ısırırlarsa" dedi bayan Aymaz

"Dikkatli olursak bir şey olmaz sevgilim" dedi bay Aymaz

Fakat eve doğru uçtuklarında tüm camların kapalı olduğunu gördüler İçeri girmenin yolu yoktu

"İğrenç bir durum. Kuşlar gibi kanat larımız var, ama kuşların yiyeceklerin den yiyemiyoruz" dedi bay Aymaz Sonra, *"Elma yiyebilirsiniz ama. Ağacımız elma dolu. Haydi"*

Hepsi elma ağacına doğru uçtular Fakat elmayı tutacak el olmayınca yemek de güç oluyor. Her seferinde ağızlarını elmaya yaklaştırıyorlar, elma onlardan uzaklaşıyordu. Sonunda el malardan küçük birer ısırık almayı ba şardılar. Sonra da karanlık çöktü. Yu valarına uçup, uyumak için uzandılar

Tüm bunlar olduğu sırada ben de eve dönmüş. Faruklara telefon açmış tım. *"Alo"* dedim

"Vak" dedi öbür taraftaki ses

"Kimsiniz?" diye sordum

"Vak, vak" diye yanıt verdi

"Faruk, sen misin?"

"Vak, vak, vak, vak

"Yeter artık" dedim

Sonra çok komik bir ses duydum Sanki bir kuş guluyor gibiydi. Telefo nu çabucak yerine koydum

Gece büyük bir fırtına çıktı. Aymaz ların uyuduğu ağaç bir o yana bir bu yana sallandı. Herkes, bay Aymaz bı le ağaçtan düşmekten korktu. Sonra yağmur başladı. Ve su yuvaya da gir di. Hepsi ıslandılar

Ertesi sabah güneş çıktı

"Burada bir daha asla uyuyamam" dedi bayan Aymaz

Sonra çığlık çığlığa *"İmdat"* diye ba ğırdı. *"Bakın. Şuraya bakın"*

"Ne oldu sevgilim" derken bay Ay maz aşağıya baktı ve yaşamının sürp rizi ile karşılaştı

Ördekler aşağıda duruyorlardı. Ve ellerinde tüfekler vardı. Biri bay Ay maz'ın, biri Faruk'un, biri de Veli'nin

Tüfekler üzerlerine çevrilmişti

"Lütfen ateş etmeyin" diye bağırdı lar hep birlikte

"Neden etmeyelim" diye sordu ör deklerden biri. *"Siz bize hep ateş eder diniz"*

"Fakat aynı şey değil" dedi bay Aymaz. *"Bizim ördeklere ateş etme izni miz var"*

"Kim verdi size bu izni?" diye sordu ördek

"Biz kendimiz verdik" dedi bay Ay maz

"Çok güzel, şimdi de biz kendimize sizi vurmak için izin veriyoruz" dedi ör dek

"Hayır lütfen. İki çocuğum var. On ları vuramazsınız" dedi bay Aymaz

"Dün sen benim çocuklarımı vurdun" dedi ördek. *"Çocuklarımın altı tanesini vurdun"*.

"Bir daha asla vurmayacağım. As la, asla, asla," dedi bay Açmaz

"Doğru mu söylüyorsun?" diye sor du ördek

"Bundan sonraki yaşamımda bir da ha asla ördek vurmayacağım" dedi bay Aymaz

"Bu yeterli değil" dedi ördek. *"Ya geyik vuracak mısın?"*

"Bundan sonra asla bir hayvana ateş etmeyeceğim" dedi bay Aymaz

"Peki öyleyse. Şimdi aşağıya inebi lirsiniz" dedi ördek

"Ve seni kutlarım. Yuvanız çok gü zel olmuş."

Aymazlar ağaçtan aşağıya indiler Üzüntüden ve korkudan gözleri karar mış, hiçbir şey görmüyorlardı. Kulak larının dibinde kanat çırpma sesleri işit tiler. Gözlerini açtıklarında güneş par lıyordu ve her şey normale dönmüştü

Olanlardan yarım saat sonra ben de Aymazların bahçesine gittim. Bahçenin bir köşesinde bay Aymaz, büyük bir çe

kiçle tüfekleri parçalıyordu. Bahçenin ortasında Faruk ve Veli, etrafa arpa ta neleri saçıyorlardı. Ördekler, kırlangıç lar, güvercinler, kuzgunlar tarafından çevrilmişlerdi

Faruk ve Veli bana başlarından ge çeni anlattılar

Sonra onlarla birlikte ördeklerin bu lunduğu göle gittik.

Çevrenin güzelliğini izlerken bilin meyen bir yerden bir tüfek sesi işittik

"Birisi ateş ediyor" diye bağırdım

"Bu Can olmalı" dedi bay Aymaz *"Can ve üç oğlu. Deli gibi ateş ederler"*

Öfkeden kıpkırmızı oldum.

Parmak ucum yeniden harekete geçti.

Hızla koşmaya başladım

"Hey, nereye gidiyorsun?" diye ar kamdan bağırdı bay Aymaz *"Can ai lesini bulmaya"* diye yanıtladım

"Ama niçin?"

"Bekleyin ve görün! Hepsi bu gece ağaçta uyuyacaklar"

ROALD DAHL

Dahl 1917 yılında doğdu. Yaşamı boyunca çocuk romanları ve öyküleri yazdı. Ürünleri pek çok dile çevrildi. Dünya çocukları tarafından çok sevildi. Ünlü, "Wonka'nın Çikolata Fabrikası" adlı romanı dilimize çevrildi ve Can Yayınları tarafından yayımlandı.

Yazarın sevilen kitapları arasında Matilda, James ve Dev Portakal, Henry Sugar'ın Olağanüstü Öykusü, Danny-Dünya Şampiyonu sayılabilir.

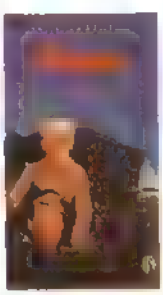

BİRLİKTE YAZALIM BİRLİKTE YARATALIM

Yazan: Nesrin BARAZ

Merhaba Çocuklar,

Bu köşede sizlerle birlikte düşünecek, birlikte yazmaya, yaratmaya çalışaca ğız Öykü, fal, soylence, şiir gibi de ğişik türden örneklerden yola çıkarak çalışma lar yapacağız Sözgelimi, bir öyküyü yarıda kesip sizin tamamlamanızı isteyeceğiz. Kı mı zaman şiir yazmayı, kımı zaman da bir ti yatro oyunu yazmayı deneyeceksiniz "Bız mı!" demeyin. Neden olmasın?

Yazıp gönderdiklerniz içinden en başarılı olanı bu köşede yayımlanacak Ayrıca bu ba şarıya ulaşan arkadaşınıza Doğan Kardeş Kı-taplığı'ndan armağanlarımız da olacak Bu yuzden "Bırlıkte Yazalım. Birlikte Yaratalım" köşesine yazarken adresinizi belirtmeyi sakın unutmayın!

İlk çalışmamıza başlayalım mı?

"Masala göre, ağustos böceği bütun yaz türkü söyler, ya da saz zımbırdadır, kış gelin ce de ekmeksiz kalır, karınca ıse sıcak evinde ocak başında keyıf sürmektedir Kılennde çu val çuval buğday, teneke teneke yağlar istif edilmiştir"

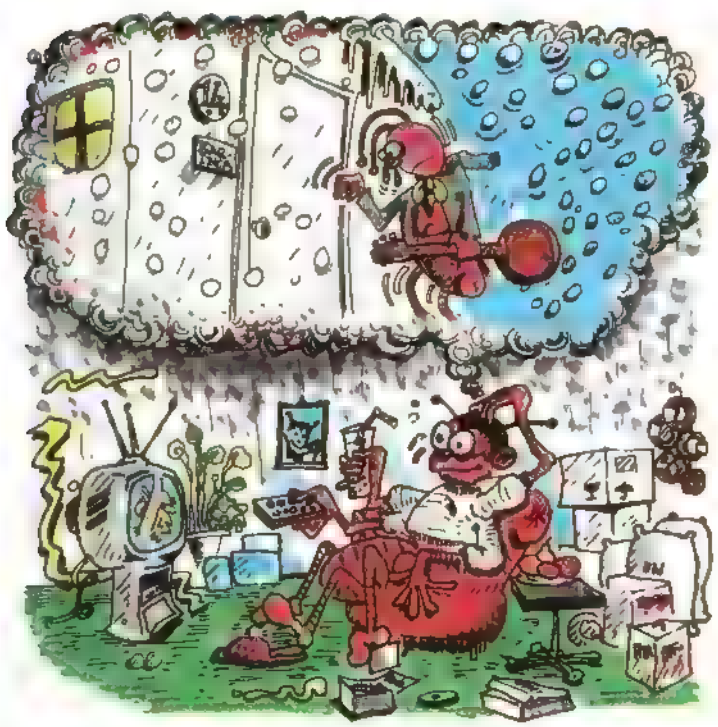

Lafonten'in tembel ağustos böceği ile ça lışkan mı çalışkan karıncasını hepimiz tanırız Bunlardan hangısi gibi olmak isterdiniz? Sorulacak soru mu? Elbette karıncayı örnek alacaksınız Kışın, açlıktan başkalarına avuç açıp dilenmenin örnek alınacak yanı mı olur?

İyı ama neden Lafonten'e inanıverdiniz? Ağustos böceğinin başka bir öyküsü olamaz mı?

Halikarnas Balıkçısı adıyla tanınan bir ya zarımız da bunu düşunmüş, araştırmış. Yukarıdakı bölüm yazarımızın Mavi Sürgün adın daki kıtabından alınmıştır. Şimdi bu kıtabı okumaya devam edelım

Her atasozü bir gerçeği ıfade etmez. Lafon ten de 'Ağustos Böceğiyle Karınca' masalında ağustos böceğıne haksızlık etmiştir. Oysa kı yarınını hiç düşünmeden, her dakikanın zevkıne varmaya çalışan, başıboş, artıst ruh lu ınsanı temsil eden ağustos böceğinin ger çek hayatı bambaşkadır ve pak acıklıdır

Ağustos böceği yaza doğru yumurtadan bir kurt olarak çıkar, sonra kanatlı bir böcek olur Gebe kalan dişi böcek tohumla dolu yumurtalıklarını ısıtmak zorundadır. Güneşli bir dala kancalı ayaklarını takarak sımsıkı yapışır Ağustos böceği kuş gibi ötmez Sırtında bir sürü halka vardır, onları, akıldan öte bir zevk ve vahşi bir inatla, sürter durur. Vınk vınk edişi hayatın nabız atışıdır. Bu sürtüş sonunda olağanüstü bir sıcaklık olur ve annenin hemen hemen yanması pahasına yumurtalıktaki tohumlar olgunlaşır

Derken, günler kısalır, havalar soğur, işte o zaman karnı çatlamış, ipince zar kabuğu halinde kalmış bir böcek kabuğu görürsünüz, ağaca takılakalmıştır. Kış rüzgârları o ince kabuğu, yüreklerin acıyla cızz etmesi gibi, yoksul, acıklı öttürür.

Kış gelince, güneşli dünyadan göçüp gitmiş olan ağustos böceği, ortada yoktur ki, karıncaya avuç açıp dilensin.

Ağustos böceğinin hayatı, acı bir yaratma olayını temsil eder. Zavallı ağustos böceği, yeni bir hayat yaratmak için kendisini feda eder"

Evet, okudunuz

Ağustos böceği ile ilgili şimdi ne düşünüyorsunuz? Hâlâ, o Lafonten'in "yarınını düşünmeyen, başıboş, tembel" böceği mi? Yoksa "yeni bir hayat yaratmak için kendini feda eden" bir anne mi?

Şu günlerde dallarda ağustos böceği kabukları görebilirsiniz Üzülmeyin! O yoktur, ama gelecek yaz yumurtalarından yeni yavrular çıkacak. Onlar da dallara sımsıkı yapışarak yeni yavruları için gövdelerini surtmeye başlayacaklardır. Yaz gecelerinin birinde o bitmez tükenmez cır cır seslerini duyarsınız Bakalım ne düşüneceksiniz? Sanırım, başkaları hakkında karar verirken önyargılı olmamak gerektiğini .

Sevgili çocuklar,

Sınıf arkadaşlarınız, komşularınız, tanıdıklarınızla... kısaca çevrenizdeki insanlarla ilgili, onları yakından tanımadan önce, başkalarından duyduğunuz bilgileri düşünün: yaramaz çocuk, gürültücü komşu, kıskanç arkadaş, kötü adam, huysuz ihtiyar... Bu önbilgiler o insanları tanıdığımız zaman değişebilir Ağustos böceğinde olduğu gibi

Sizin ya da yakınlarınızın yaşadığı, tanık olduğu böyle bir olayı, yani insanları değerlendirirken hiçbir zaman önyargılı olmamayı hatırlatacak bir olayı bize yazar mısınız?

Hadi, hemen kalem kâğıda sarılın!

Kış çok sert oldu. Değirmeni yıkan fırtınadan sonra kar yağdı. Şubat ayına kadar da don oldu. Dış dünyanın gözleri çiftliğin üzerindeydi. Değirmenin bitmediğini gören düşmanları sevinebilirlerdi. Bunu bilen hayvanlar olanca güçleriyle yapıyı bitirmeye çalışıyorlardı.

Dış dünyadaki insanlar değirmen Kartopu'nun yıktığına inanmıyorlardı. Değirmen duvarlar ince olduğu için çökmüştü. Hayvanlar kıskanç insanların bu söylediklerine inanmasalar da duvar kalınlığını kıkatına çıkarmaya karar verdiler.

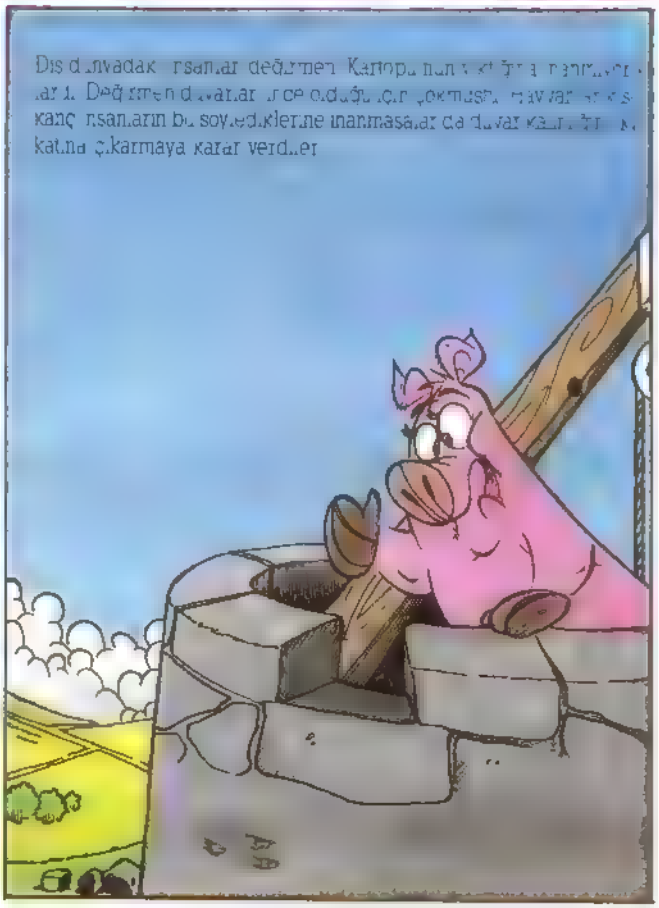

Bunun için daha çok taş gerekiyordu. Fakat taş ocağı karla kaplıydı. Çalışmak olanaklı değildi. Yağış olmadığı zamanlarda değirmenin yapımını sürdürüyorlardı. Ama çalışma koşulları çok ağırdı. Hayvanlar uşüyorlardı ve üstelik açtılar. Yalnız Boksör ve Clover çalışma isteklerini yitirmemişlerdi.

Squelar, çalışmanın çok şerefli bir iş olduğuna dair güzel konuşmalar yapıyordu. Ama hayvanları gayrete getiren Squelar'ın konuşmaları değil. Boksör'ün ünlü "Daha çok çalışmalıyım" ilkesiydi.

Ocak ayında yiyecekleri neredeyse tükendi. Tükenen yiyeceklerin yerine patates verileceği bildirildi. Fakat patatesler toprağa yeterince gömülmedikleri için donmuşlardı. Hayvanlar günlerce kepek ve pancardan başka yiyecek bulamadılar.

Bu durumu insanların bilmemesi gerekiyordu. Değirmen yıkılınca insanlar birtakım yalanlar uydurmaya başladılar. Hayvanların hepsi açlıktan ölüyorlarmış, birbirlerini yiyorlarmış. Napolyon bu dedikoduları önlemek için avukat bay Mızmız'ı kullanmayı düşündü.

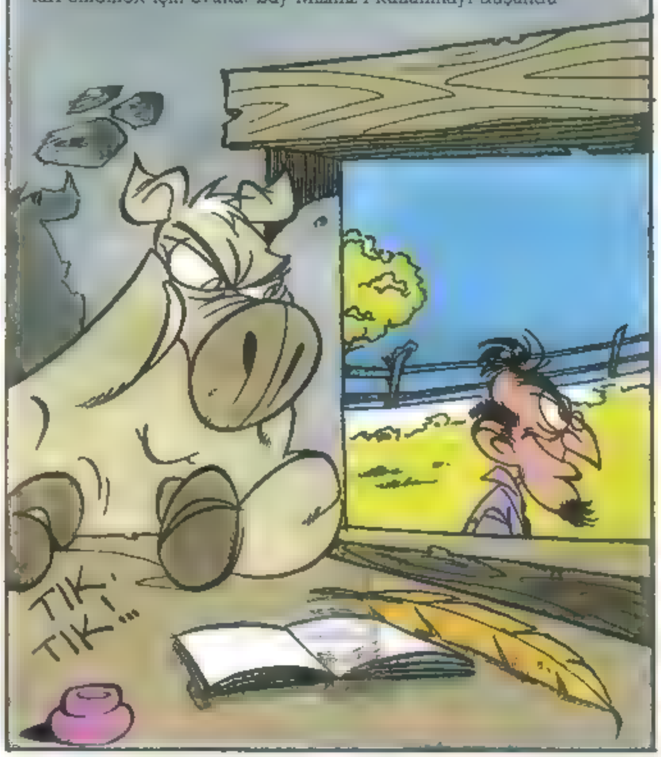

Şimdiye kadar bay Mızmız ziyaretlerinde yalnızca Napolyon'la ilişki kuruyordu. Şimdi ise bazı hayvanlara Mızmız'ın işitebileceği şekilde yiyecek [illegible] artışı konusunda konuşmaları emredildi. Mızmız bir bahaneyle depoya götürüldüğünde kaplara bir bakmasına izin verildi. Bu sayede Mızmız insanlara Hayvan Çiftliği'nde yiyecek kıtlığı olmadığını söyledi.

O ayın sonunda dışarıdan mutlaka yiyecek getirilmesi gerekliliği ortaya çıktı. Napolyon o sırada pek ortaya çıkmıyor. Kapısında köpeklerin beklediği çiftlik evinde oturuyordu. Eğer dışarıya çıkarsa köpekler ona kimseyi yaklaştırmıyorlardı. Pazar sabahları yapılan toplantılara da gelmiyor, emirlerini bir başka domuz aracılığıyla veriyordu.

Bir pazar sabahı, Napolyon Squelar aracılığıyla şu emri verdi: "Tavuklar yumurtalarını toplu halde yöneticilere teslim edecekler" Napolyon Mızmız aracılığıyla haftada dört yüz yumurta satmak üzere bir anlaşma yapmıştı. Bunun karşılığında alınan para, yaza kadar çiftliğin gereksinimlerini karşılayacaktı.

Bunu duyan tavuklar kıyamet kopardılar. Daha önceden bu konudan söz edildiğinde pek de kulak asmamışlardı. Civcivlerin üremesi için yumurtaları hazırlıyorlardı. "Bu yumurtaları bizden alırsanız cinayet işlemiş olursunuz" diye karşı çıktılar. Jones'un kovulmasından bu yana çiftlikte ilk kez böyle bir şey oldu. Üç iyi cins tavuğun önderliğinde tüm tavuklar Napolyon'un emirlerine karşı geldiler.

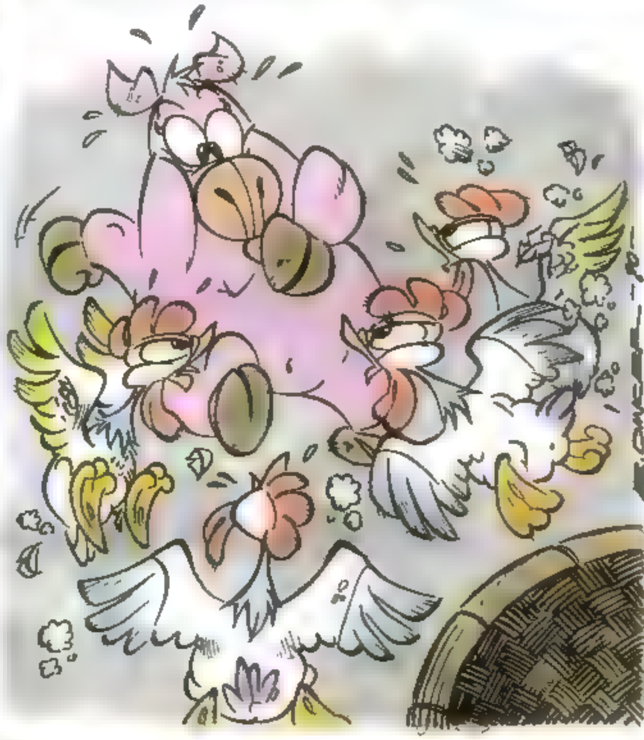

Napolyon hemen önlemini aldı. Tavuklara yem verilmesini yasakladı. Onlara tek bir mısır tanesi bile verenler ölüme mahkum edileceklerdi. Bu işi köpekler yapacaktı. Tavuklar beş gün açlığa dayandılar. Sonunda teslim olup folluklarına döndüler. Bu arada dokuz tavuk öldü. Bay Mızmız bu olaydan habersizdi. Yumurtalar düzenli olarak teslim ediliyor, marketçinin arabası haftada dört gün onları alıp götürüyordu.

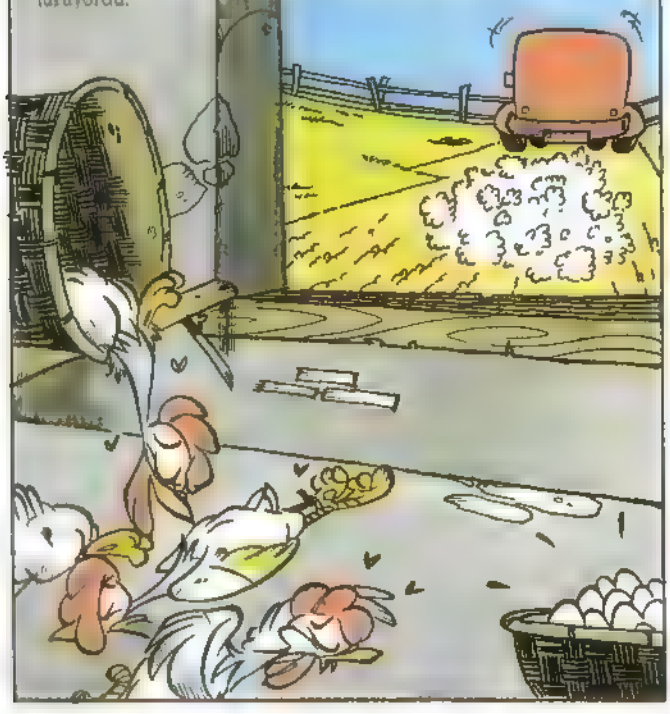

O zamana dek Kartopu'dan hiç haber alınamadı, onun komşu çiftliklerden birinde barındığı dedikoduları vardı. Napolyon'un komşu çiftlik sahipleriyle ilişkileri eskisine göre daha iyiydi. Bahçede çoktan beri bir yığın kereste vardı. Mızmız Napolyon'a bu keresteleri satmasını önermişti.

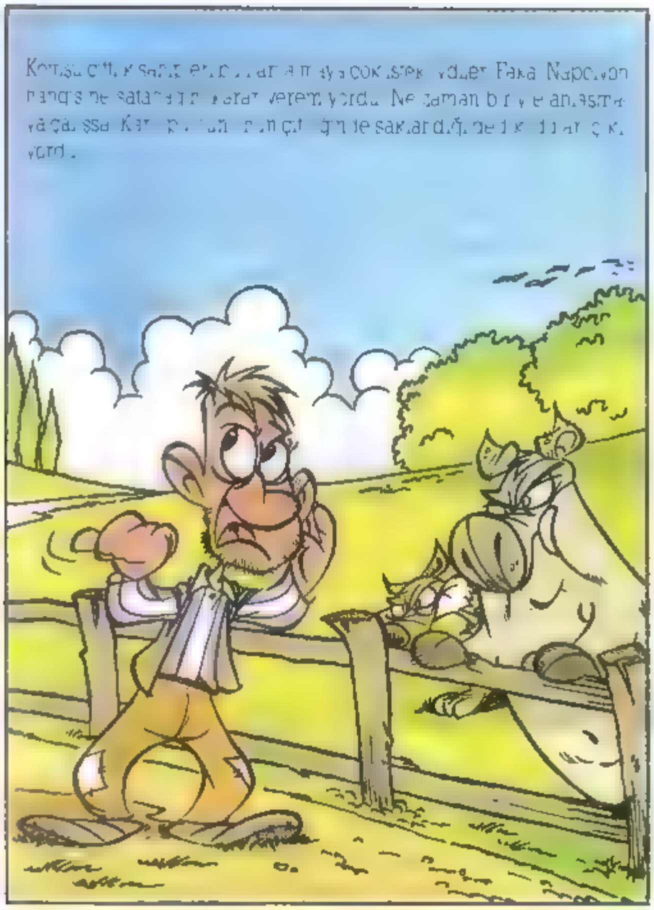

İlkbaharın ilk günlerinde bir haberle ortalık karıştı. Kartopu
gizlice çiftliğe geliyordu. Hayvanlar çok tedirgin oldular. Geceleri uy
kuları kaçtı. Dedikodulara göre Kartopu
yapıyordu. Tahılları çalıp, süt kovalarını deviriyor, yumurtaları
tarlaları çiğniyordu. Ne zaman bir aksilik olsa suç Kartopu'nun üzeri
ne atılıyordu. Kartopu'nun çaldığı iddia edilen bir anahtar buğday
çuvalının arkasında bulunsa da, hakkındaki inanç değişmedi.

Napolyon Kartopu'nun etkinlikleri üzerine bir araştırma yapılacağını
duyurdu. Köpeklerle birlikte çiftliğin tüm yapılarını dolaştı. Diğer hay
vanlar da saygıyla ardından yürüyorlardı. Napolyon pek çok yerde
FIRT, FIRT!..

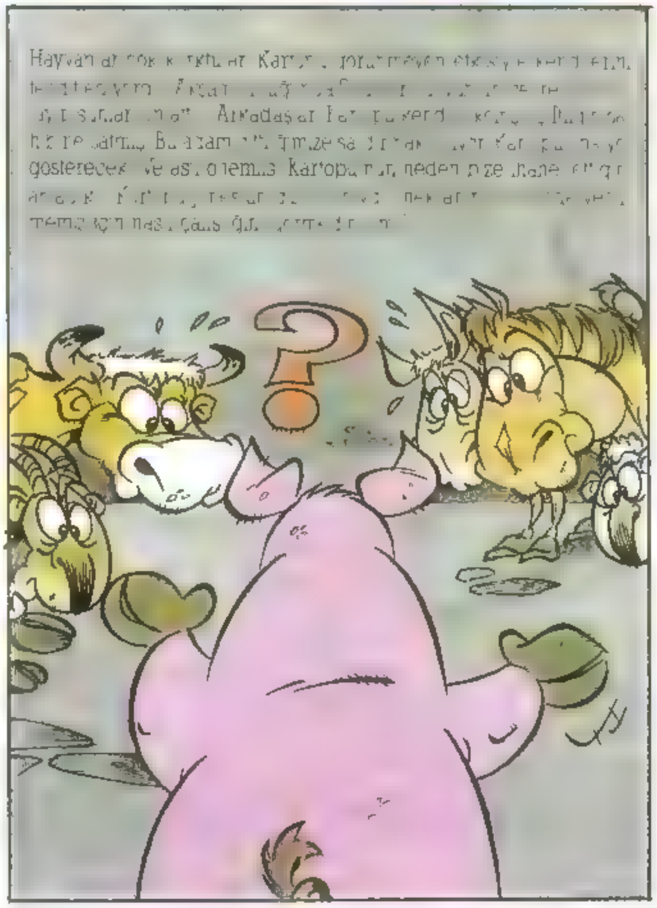
Hayvanlar
Kartopu

Hayvanlar şaşkına döndüler. Kartopu bu kadar kötü olabilir miydi? Kartopu'nun İnek Ahırı Savaşı'nda en önde savaştığını hatırladılar. Üstelik Jones'un tüfeğinden çıkan saçmalar Kartopu'nun sırtından yaralamıştı. Nasıl olur da Jones'un gizli ajanı olurdu.

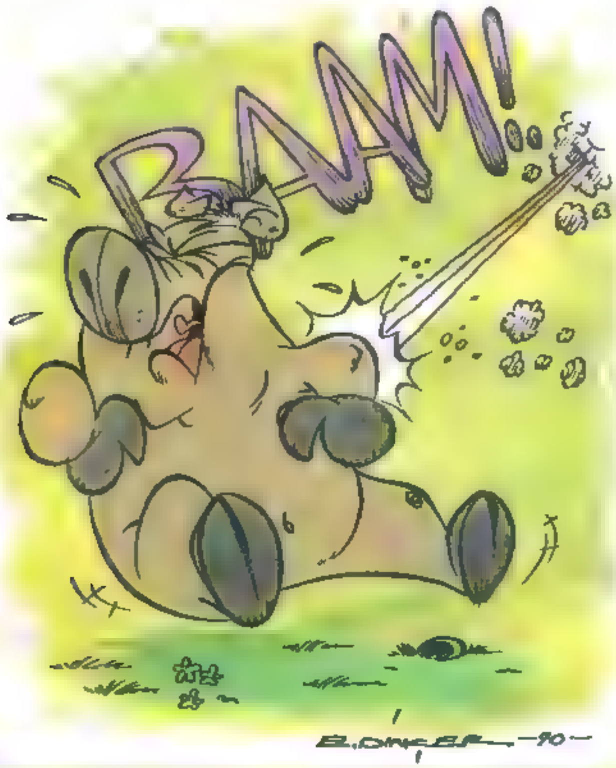

Soru sormak adeti olmayan Boksör bile çok şaşırdı. Yere [illegible] ayağını altına aldıktan sonra gözlerini kapadı [illegible] ve şunları [illegible] edi: "Buna inanamıyorum. Kartopu cesaretle [illegible] [illegible] Savaştan sonra da [illegible] Kahraman [illegible] [illegible] vermedik mi?"

Squealer bu soruya: "Hata bizimdi [illegible] ve vardı [illegible] [illegible]"

Boksör: "Ama yaralanmıştı. Sırtından kanlar akarken bile [illegible] vurdu" dedi.

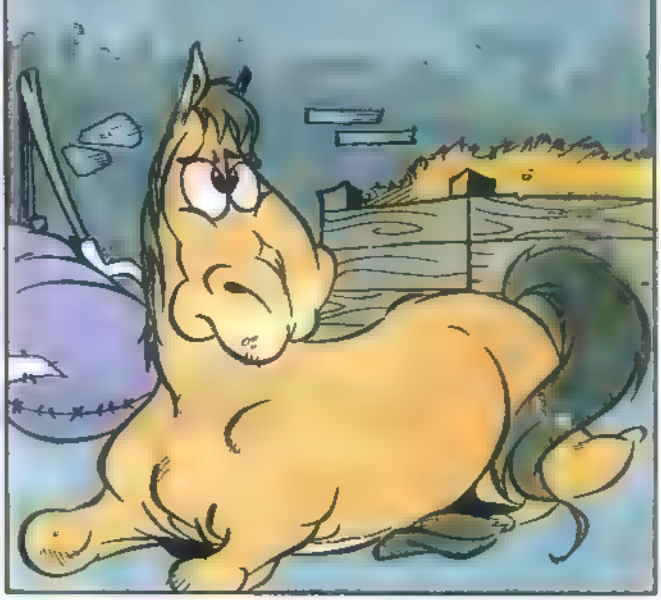

Squealer: "Bu danışıklı dövüştü. Saçmalar yalnızca sırtını sıyırdı. Okumayı bilseydin onun kâğıtlara yazdıklarını sana gösterirdim. Yapılan plana göre, Kartopu en kritik anda bize kaçma işareti verecekti. Neredeyse başarılı oluyordu. Fakat kahraman önderimiz Napolyon hainlere engel oldu. Hepimiz Kartopu'nun dönüp kaçtığını, Napolyon'un ise 'İnsanlara ölüm' diyerek ileri atıldığını unutmadınız ya" dedi.

Olay böyle anlatılınca hayvanlar [illegible] oldular. En [illegible] anda Kartopu'nun kaçtığını unutmamışlardı. Ama Boksör [illegible] [illegible] Kartopu'nun başından beri bir hain [illegible] [illegible] [illegible] yaptıkları başka. Ama İnek Ahırı Savaşı'nda [illegible] [illegible] dedi.

Squealer [illegible] Kahraman [illegible] Napolyon [illegible] açıkladı. Kartopu başından beri Jones'la [illegible]
Boksör: "Peki, o zaman Napolyon arkadaş söylediyse doğrudur" [illegible] verdi.
Squealer [illegible] böyle düşünmek [illegible] diye bağırdı. Bu sırada [illegible] Boksör'e [illegible] Herkes [illegible] Çok [illegible] Kartopu [illegible]

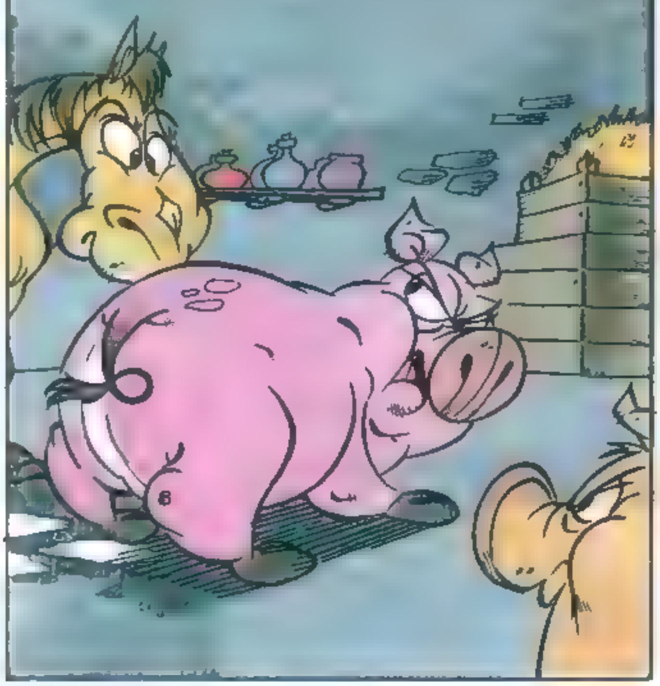

[illegible] Napolyon hayvanların bahçede toplanmasını emretti. Herkes toplanınca Napolyon evden çıktı. Kendi kendisine verdiği madalyaların ikisini de takmıştı. Dokuz iri köpek [illegible] çevresindeydi ve hırıltıları diğer hayvanların tüylerini diken diken ediyordu. [illegible] sezen hayvanlar tır tır titreşiyorlardı.

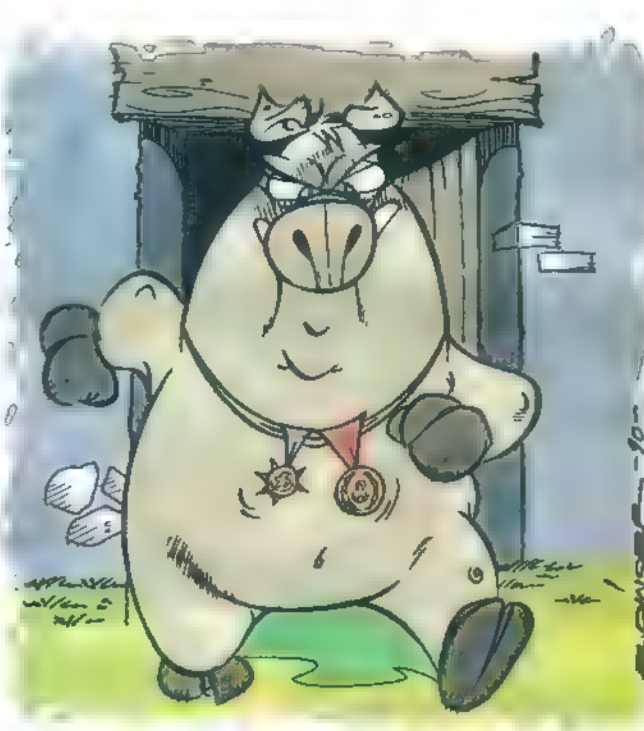

Napolyon toplanan[illegible] sert sert baktı. Sonra [illegible] ses [illegible] Köpekler atılıp domuzlardan dördünü kulaklarından yakaladılar. [illegible] Napolyon'un ayağına kadar sürüklediler. Bu sırada şaşkın bakışlar altında üç köpek de Boksör'e saldırdı. Boksör kocaman ayaklarıyla köpeklerden birini yere yapıştırdı. Diğerleri kaçtılar. Boksör ayağının altındaki köpeği öldürsün mü, bıraksın mı öğrenmek için Napolyon'a baktı. Napolyon köpekleri bırakmasını emretti. Boksör ayağını kaldırdığında, köpek acıyla ulayarak kaçtı.

Az sonra [illegible] Napolyon [illegible] emretti. Bunlar Napolyon'un [illegible] kaldırılması emrini protesto eden domuzlardı. [illegible] suçlarını açıkladılar. Kartopuyla gizlice ilişki kurduklarını, değirmenin yıkılmasında ona yardım ettiklerini anlattılar. İtiraflar bitince, köpekler [illegible] Napolyon [illegible] var mı?" diye sordu.

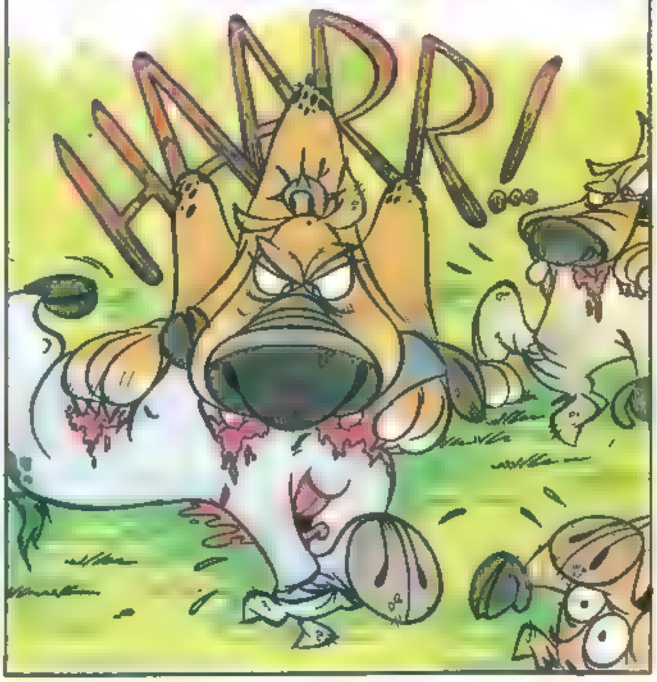

Yumurta isyanı olayında onderlik yapan uç tavuk ileri çıktılar. Kartopu'nun düşlerine girerek, Napolyon'un emirlerine karşı gelmesi için onları kışkırttığını söylediler. Onların da boğazları kesildi. Sonra bir kaz gelip, geçen yıl hasat sırasında altı adet buğday başağını çaldığını ve onları gece yediğini itiraf etti. Bir koyun da Kartopu'nun kışkırtmasıyla içme suyu havuzuna işediğini söyledi. Tumu de orada paralandı. İtiraf edenlerin cesetleri, Napolyon'un ayağı dibine [illegible]. Yoğun bir kan kokusu havaya yayıldı.

Kopeklerle domuzlar dışında diğer tüm hayvanlar dağıldılar. Kartopu'nun mu yoksa Napolyon'un mu daha gaddar olduğunu kestiremiyorlardı. Jones'u kovduklarından bu yana çiftlikteki hiç bir hayvan diğerini öldürmemişti.

Tüm hayvanlar değirmenin bulunduğu yere çıktılar. Isınmak için birbirlerine sokularak orada yattılar. Kedi dışında diğer tüm hayvanlar oradaydı. Napolyon toplanma emrini vermeden az önce ortalıktan kaybolmuştu. Bir süre kimse konuşamadı.

Yalnız Boksor ayakta duruyordu. Kuyruğunu [illegible] Sonunda [illegible] Böyle bir şey [illegible] benim hatam var galiba. En [illegible] sabahlar [illegible] daha erken [illegible]
Ağır ağır [illegible] Taş [illegible]
[illegible]

Hayvanlar sessizce Clover ın çevresinde toplanmışlardı. Bulundukları yerden çiftliğin her yanı görülebiliyordu. Güzel bir ilkbahar sabahıydı. Burası kendi çiftlikleriydi. Karış karış her toprağının kendi malları olduğunu hatırlamak onları şarıltı. Çiftliğe bakarken Clover ın gözleri yaşardı. İsyan ettiklerinde hedeflerinin dün gece yapılanlar olmadığını düşündü.

Düşlenen hepsinin eşit olduğu, kendi yeteneklerine göre çalışan, zayıfları koruyan bir hayvan topluluğuydu. Şimdiyse bilinmeyen bir nedenle ne hale gelmişlerdi.

Fakat ne olursa olsun Napolyon a sadık kalıp onun önderliğini kabul edecekti. Sonunda "Böyle bir şey nasıl olur anlayamıyorum" dedi. "Bu Toprağın Hayvanları" şarkısını söylemeye başladı. Çevresindeki hayvanlar da eşlik edince, şarkıyı üç kez tekrarladılar.

O sırada oradan geçen Squelar yanlarına yaklaştı. "Bu Toprağın Hayvanları" şarkısının Napolyon'un emriyle yasaklandığını duyurdu. Çok şaşırdılar. Nedenini sordular. Squelar "Bu şarkıya artık gerek yok. O bir isyan şarkısıydı. Şimdi isyan tamamlandı. Düşler gerçek oldu" dedi.

Korksalar bile hayvanlar itiraz edeceklerdi. Ama koyunlar her zaman yaptıkları gibi "Dört ayak iyi, iki ayak kötü" diye bakınarak bağırınca susuldu. O olaydan sonra bir daha "Bu Toprağın Hayvanları" şarkısı seslendirilmedi. Yerine başka bir şarkı besteledi. Fakat bestesine sözlerine hayvanlara göre "Bu Toprağın Hayvanları" şarkısının güzelliğine ulaşamıyordu.

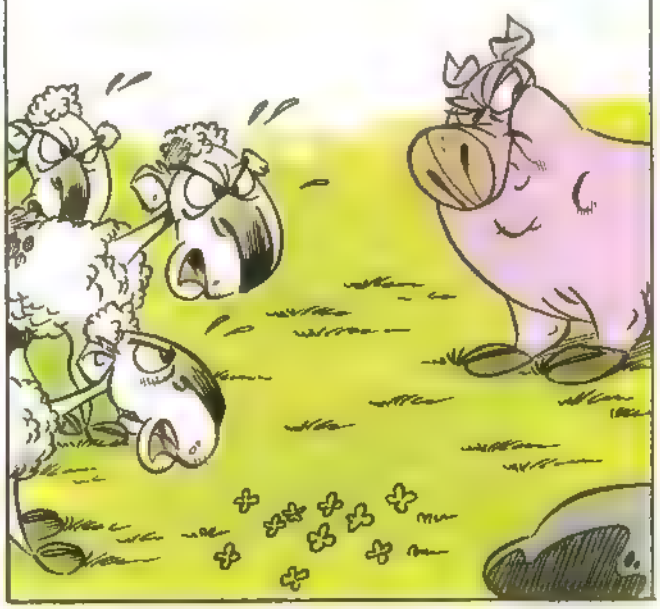

YEDİNCİ BÖLÜMÜN SONU

Itır Monet'nin Bahçesinde

Yazan: Christina BJÖRK **Çeviri:** Ayşegül İLDENİZ

Çizgiler: Lena ANDERSON

ÜZÜNTÜLER VE ENDİŞELER

Birdenbire Ernest'in herkesin düşündüğü kadar çok parası olmadığı ortaya çıktı. Mağazaları iflas etmişti ve tüm tabloları satmak zorunda kaldı. Ernest, öylesine küçük düştüğünü hissediyordu ki ülkeden ayrıldı. Alice ve beş çocuğu kendileri ne bakmak zorundaydılar. Hatta yolda bir tane daha vardı!

Alice tüm mücevherlerini sattı ve para kazanmak için arkadaşlarına elbise dikmeye başladı. Oğlu **Jean-Pierre**, Alice kız kardeşine giderken trende doğdu.

O yaz, Monet ve Camille, Alice ve çocuklarıyla yazlık bir ev tutmaya karar verdiler. Camille ve Monet'nin oğlu Michel doğduğunda, evdeki çocuk sayısı sekize çıktı. Ama hiç paraları yoktu. Camille ve Alice'nin sırayla giydikleri, bir tane güzel elbiseleri vardı.

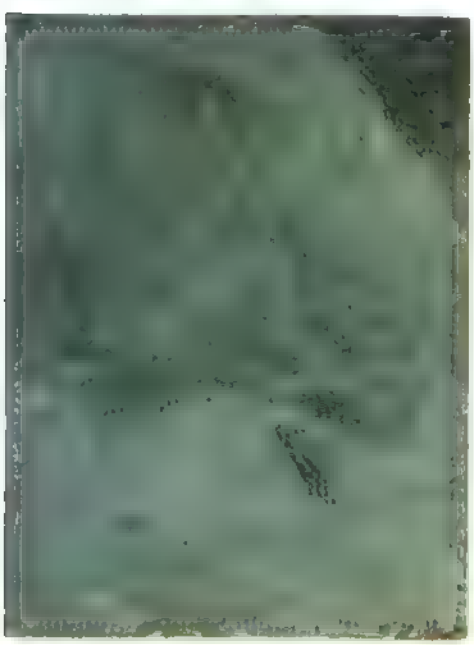

Camille'in ölümünden sonra Monet'nin yaptığı resim.

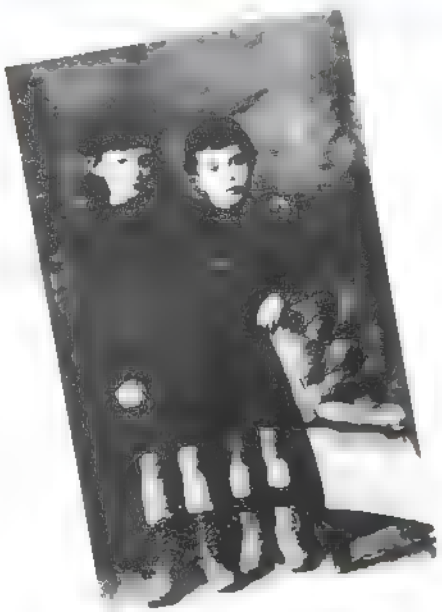

En küçük çocuklar Jean Pierre ve Michel her zaman birlikte oynarlardı.

Şimdi en üzücü kısma geldik. Camille vereme yakalandı. Michel'in doğumundan sonra daha da kötuleşti ve öldü. Monet umutsizliğe düştü. Artık resim yapamıyordu. Öyle mutsuzdu ki, hiçbir şey yapamıyordu. Alice Monet'ye, iki bebeğe ve diğer altı çocuğa bakmak zorunda kaldı. İyi ki Alice vardı.

Paris'te yaşamak çok pahalı olduğu için yıllarca yazlık evde yaşadılar.

Monet resim yapmaya tekrar başladı. Bir gün tablolarından birkaçını satmayı başardığında yaşamak için daha iyi bir yer aramaya başladı. O günlerde tren Giverny köyünden geçti. Orada rüyalarının evini, pembe evi gördü. Ve bilin bakalım ne oldu? Ev boştu ve kiralayabilirlerdi!

Tüm aile eve yerleşti. Monet derhal bahçede değişiklikler yapmaya girişti. Bahçenin çok sıkıcı olduğunu düşünüyordu. İyi budanmış çalılardan kurtularak, yerine çiçek dikti. Ve hepsini beslemek için büyük bir sebze bahçesi oluşturdu. Çocuklar bahçenin bir dert olduğunu düşünüyorlardı. Çünkü her akşam bahçeyi sulamak ve otları ayıklamak onların göreviydi.

Blanche (ayaktaki) piknikte. Sağdaki büyük kız Jean Marie'nin annesi Lili.

Bazen Epte nehrinde paten kaymaya gidiyorlardı.

Jean Marie ve büyükbabası Butler resim yaparken.

Germaine'nin güvercinleri vardı. Hindilere bakan ise Suzanne'dı. Blanche resim yapmayı seviyordu ve Monet'yi izleyerek tualleri taşımasına yardımcı oluyordu. Günün ne zamanı ya da hava nasıl olursa olsun Blanche Monet'yle birlikte gidip ona yardım etti.

Epte nehrinde çocuklar kürek çeker, balık tutar ve yüzerlerdi. Jean ve Jacques kurbağa tutarlardı. Bir gün altmış tane yakaladılar. (Fransa'da insanlar kurbağa bacağı yer.)

Jean-Pierre ve Michel yabanı otlar toplayıp kâğıtların arasına koydular. Bitkiler hakkında kendi kitaplarını oluşturdular ve bu kitap basıldı. Bir keresinde bir Doğu gelinciğini bir yaban gelinciğiyle eşleyip yeni bir tür elde etmeyi başardılar. Çiçeğin Latince adı *Papaver Moneti*'dir.

Giverny Köyündeki insanlar Monet ve ailesinin çok garip kişiler olduğunu düşünüyorlardı. Resim yapmak gerçek bir iş miydi? Ve tüm ailenin güneş şemsiyeleri, pıknık sepetleri ve el arabalarıyla sadece yemek için dışarı çıkmasına ne demeli! Onların köyünde daha önce hiç kimse böyle bir şey yapmamıştı.

Evde normal görünen tek kişi evinin hanımefendisiydi. Ama o da Monet'yle evli olmadığı halde birlikte yaşıyordu.

Ama Alice Monet'yle evlenemezdi. Hâlâ Ernest'le evliydi ve o zamanlar hiç kimse boşanamıyordu.

Birkaç yıl sonra Ernest öldü. Alice ve Monet onun Giverny'ye gömülmesini sağladılar. Bir yıl sonra, nihayet Alice ve Monet evlenebildiler.

Bu sırada Monet'nin resimleri ünlenmeye başladı. Sanat pazarlamacıları Amerika'dan Giverny'ye geldiler. Monet resimlerinin bu kadar uzağa gitmesinin çok kötü olduğunu düşünüyordu. Ama paraya ihtiyacı vardı. Şimdi artık bir sürü konukları, bir ahçıları, bir ahçı yamakları ve çocuklara göre en iyisi altı bahçevanları vardı.

Monet resimleriyle mutlu olduğunda tüm ev halkı sevinçliydi. Ama resimlerinden memnun olmadığında herkes acı çekiyordu. Monet'nin düşünceleri ve ruh durumu eve hakimdi. Çocuklar okuldan erken ayrılmak zorunda kalsalar bile öğle yemeği tam saat on ikide yenilirdi. Erkeklerin meslekleri ve kızların kocaları Monet tarafından onaylanmalıydı. Michel mücit olamadı, zavallı Germaine ise erkek arkadaşlarıyla evlenemedi. Blanche daha şanslıydı. Üvey abisi Jean ile evlenmesine izin verildi! Ve Suzanne **Theodore Butler** adında Amerikalı bir ressam ile evlendi.

Suzanne'in iki çocuğu oldu, **Jim** ve **Lili**. Ama trajedi aileyi yine buldu. Suzanne hastalanıp öldü. Çocukları Monet'nin yanına yerleştiler. Marthe, Suzanne'nın ablası, onlara bakıyordu. Birkaç yıl sonra Theodore Marthe ile evlendi.

Yıllar sonra Monet'nin sevgili Alice'i ve oğlu öldü. Monet yine öylesine üzüldü ki resim yapamıyordu. Blanche pembe eve tekrar yerleşince her şey daha iyileşti. Blanche Monet'yi ve tüm malzemesini bahçeye sürükledi. Kısa zamanda tekrar orada oturuyor ve eski zamanlardaki gibi resim yapıyorlardı. (Ama Blanche'in resimleri hiçbir zaman Monet'ninkiler kadar ünlü olmadı.)

Bu Monet'nin ailesinin öyküsüydü. Ama bir şey unuttum: Lili büyüdüğünde Jean Marie adında bir oğlu oldu. Dedem ve benim tam bu dakikada Monet'nin bahçesinde konuşuyor olduğumuz kişi!

"Böylesine ünlü bir babaya sahip olduğunuzu düşünün," dedim.

"Ve böylesine kısıtlayıcı" dedi dedem

"Bence kızlar en iyi durumdaydılar" dedi Jean-Marie. "Erkekler için çok daha zordu Mucit olmak isteyen zavallı Michel'i düşünün. Aynı zamanda iyi bir ressamdı da ama yaşadığı sürece resimlerini göstermeye cesaret edemedi."

Jean-Marie köydeki mezarlığa bizimle birlikte geldi. Mezarların üstündeki tüm isimleri okuyarak orada uzun bir süre kaldık: Claude, Alice, Ernest, Suzanne, Blanche, Marthe, Michel...

SEINE'DE GÜNDOĞUŞU

Ertesi sabah Paris'ten ayrılıyorduk Dedem beni alda uyandırdı!

"Eğer şimdi kalkarsan, bir şey daha görmeye vaktimiz olacak," dedi.

"Hayır... ne... şimdi ne?" dedim.

"Seine'de gündoğuşu," dedi dedem.

"Tek başınıza gidin," dedim, battaniyenin altından.

Ama sonunda onunla gittim. Dışarısı sisli ve nemliydi. *Ile de la Cite* (şehrin adası) denen adayı görmek için bir köprüden geçtik. Adanın sol yanının en sonunda bir söğüt ağacı vardı. Dalları nehire sarkıyordu. Sis diğer köprünün altından geçen suların altından yükseldi. Uzakta Eyfel Kulesi'ni görebiliyorduk. O anda güneşin ilk ışıkları görünüp bizi ısıttı.

"Belirli bir tabloyu düşünüyorum," dedi dedem. "Kitaptakilerden birisini."

"Hangisinden bahsettiğinizi biliyorum," dedim. "Seine'de gündoğuşu tablolarından ikinci ve en sisli olanı..."

TEKRAR EVDE

İyi ki bir yolculuğun bitmesiyle ilgili güzel şeyler de var. Örneğin eve gelip herkese anlatmak gibi. Ve fotoğrafların nasıl çıktığını görmek.

"Köpekli yaşlı adamın fotoğrafını çekmeyi unuttuk," dedim.

"Bende Canelle'in bir fotoğrafı var," dedi dedem.

"Köpekli yaşlı adamın taklidini yapar mısın?" dedim.

Ve dedem taklit ettiğinde, yere düşene kadar güldüm.

Dedeme haber panosunu gösterdim. Panoya geziden kalan biletleri ve kartları, bir güvercin tüyü ve Jean-Marie'nin resmini astım.

Paris'te bir çöp kutusunda bulduğum tahta kutumda başka şeylerim de var: Küçük bir maymun, yüz metrelik pembe saten bir kurdela (Paris'teki bit pazarında neredeyse yok pahasına aldım), şehir haritalarını içeren kırmızı bir kitap, bebek şeklinde bir kalem kutusu ve bir kaleydoskop.

Hemen herkes Monet'nin bahçesini ziyaret ettiğimi ve Paris'e gittiğimi biliyor! Ama "Eyfel Kulesi nasıldı?" diye sorduklarında, "Dinleyin, göreceğimiz ondan çok daha önemli şeyler vardı..." diye yanıtlıyorum.

SON

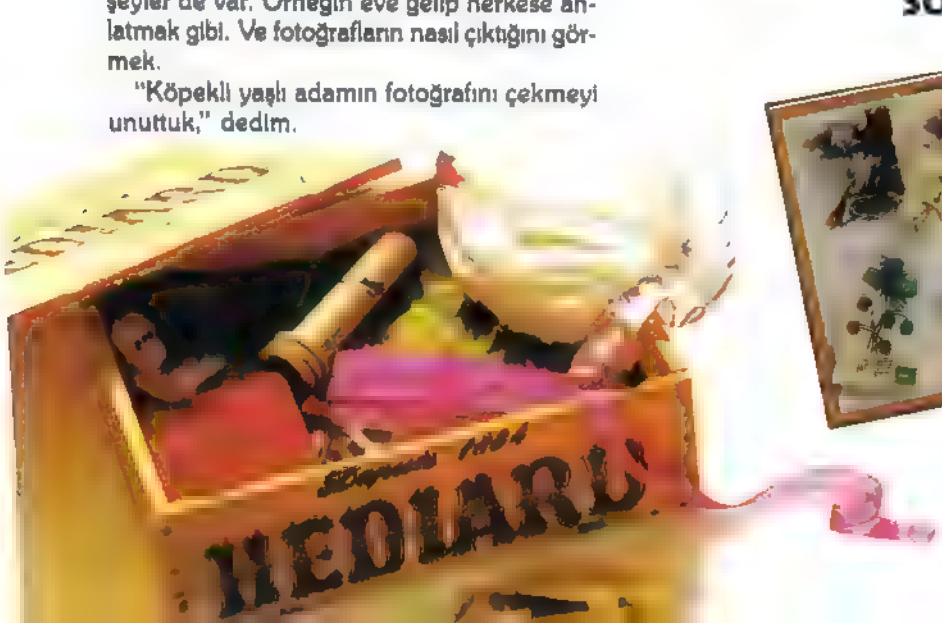

Sihir

Sihir dünyasına hoş geldiniz. Bu dünyada doğa yasaları tersine işler, olanaksız olanaklı hale gelir. Sayfalarımızda sihrin şaşırtıcı dünyasını tanıyacak, kısa sürede sıhır uzmanı olacaksınız

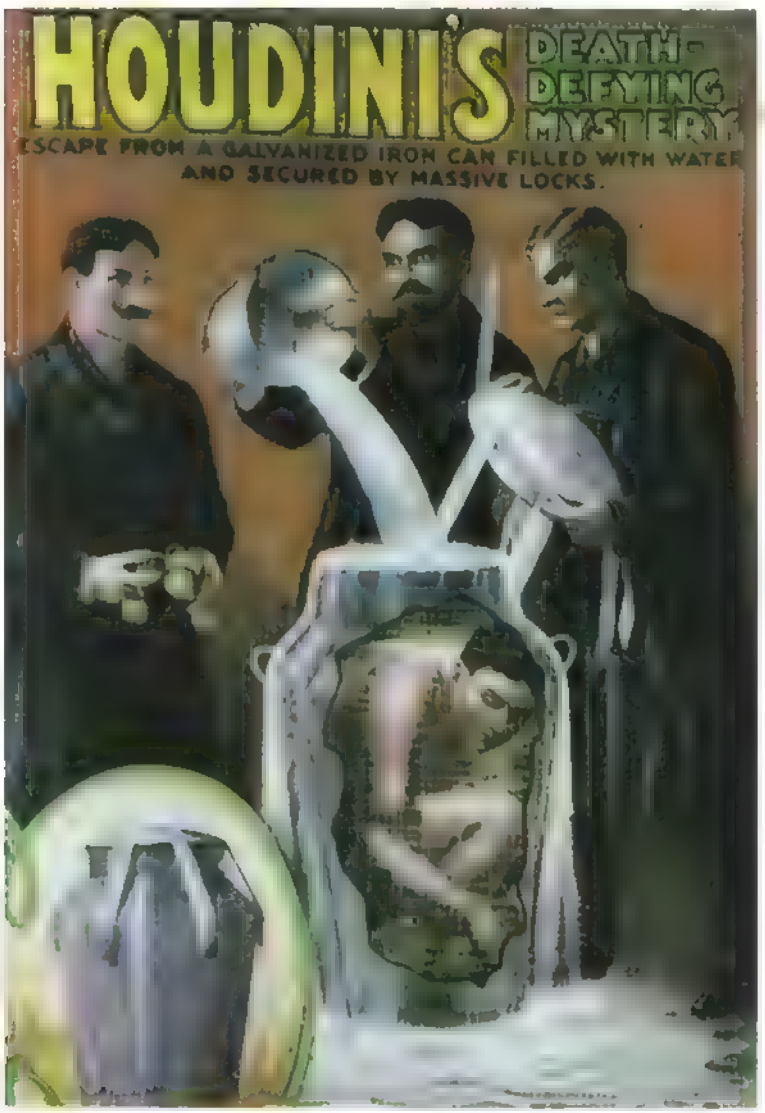

Büyük sihırbaz Hudini'nin bir gösteri afişi. Yıl 1908. Hudini afişte, metal bır kaba girip içini suyla doldurtacağını, sonra da bu kaptan kilidini bile açmadan dışarı çıkabileceğını ıddıa ediyor

Günümüzden 3500 yıl önce yazılan bır metne göre, kaybolan bir şeyi bulma sihirbazlığın en eski örneklerinden biridir. Metinde olağanüstü sihırbaz Jajamanekh'in bır gölde kaybolan süs eşyasını geri getirmesi anlatılmaktadır. Yazılanlara gore, sihırbaz gölü ikı ye bölmüş, bir yarıyı dığer yarının üzerine koyarak gölün dibini tarayabılmiştir. Mücevheri bulduktan sonra da gölden çıkmış, ellerini çır parak gölü eskı halıne getirmiştir

Bunun gibi, sihirler ve sihirbazlarla ılgili yüzlerce rivayet vardır. Sihirbazlar tarih boyu, caddelerde, pazarlarda, panayırlarda, büyük tıyatrolarda gösteriler yapmış, izleyenleri büyülemişlerdır

Sihirbazların çoğu kendılerine özgü hileler bulmuş ve gözü yanıltma yolları keşfetmişlerdir. Bugün bile izleyenleri şaşırtıp eğlendirecek, yıllarca önce geliştırilen sihirler vardır

Geçmışin en buyük sihirbazlarından biri Hudini'dir. Hudini 1845 yılında Paris'te bir gösteri merkezi açmıştır. Sunumu da çok özgündür. Hudini ilk dönem sihirbazları gibı, uzun süslü elbıseler gıyerek yapmaz gösterilerini. Gunlük gıysileriyle gösteriye çıkar. Bilim yapıyormuş gibi sihir yapar. Bu yüzden Hudini, modern sihırbazların babası olarak tanınır

Sayfalarımızda anlatacağımız hileler, sizlere sihirin bazı ilkelerini açıklayabilmek için, özenle seçildi. Hilelerin nasıl yapıldıkları basıtçe anlatıldı. Yani siz burada öğrettiğimiz hileleri kolaylıkla becerebilirsiniz. Ama bunları bir sihirbaz gibi sunamazsınız. Sihirbazların asıl ustalıkları, bu hileleri sunmaktadır. Sihirbazlar hile yaparken, kimse bunların hile olduğunu anlamaz. Düşünmez bile. Sihirbazın olağanüstü şeyler başaran bir büyücü olduğunu sanır

Sihir yaparken sızı izleyenlerin dikkatini baş ka yere çekebilirsiniz. Böylelikle yaptığınız hileyi görmelerini önleyebilirsiniz. Sihirbazlar, ellerini ve gözlerini çok özenli kullanarak izleyicilerin dikkatini başka yere çekebilirler. Yaptığınızı hoş bir şekilde gizleyebiliyorsanız, sizden sihirbaz olur

AD AKTARIMI

Gerekli Malzemeler: Bir kesmeşeker, yumuşak bir kurşunkalem, bir bardak su

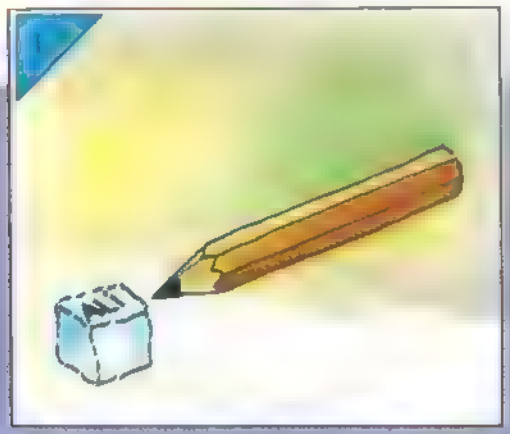

Bir arkadaşınızdan, adının ilk iki harfini, kesmeşekerin bir yüzüne yumuşak kurşun kalem kullanarak ve büyük harflerle yazmasını isteyin. Arkadaşınız bu işi yaparken, siz de gizlice başparmağınızın iç kısmını ıslatmalısınız. Bunun için, öksürür gibi yaparak elinizi ağzınıza götürebilir ve başparmağınızın içini dilinizle ıslatabilirsiniz.

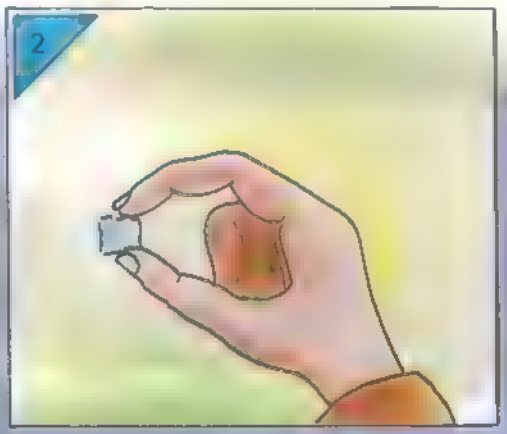

Şekeri alın, üzerindeki adı başparmağınızın içerisine gelecek şekilde tutun. Şekeri avucunuzda sıktırın. Bu şekerin üzerindeki harflerin, başparmağınızın iç tarafına geçmesini sağlayacaktır.

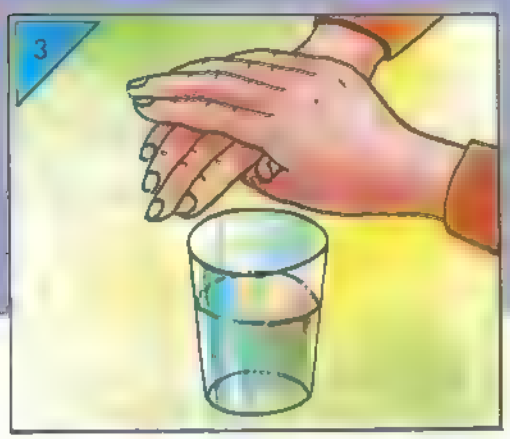

Şekeri su bardağının içerisine atın. Arkadaşınızdan elini bardağın üzerinde tutmasını isteyin. Nasıl tutması gerektiğini de göstermeniz gerekiyor tabii. Elini bardağın üzerinde nasıl tutması gerektiğini gösterirken, başparmağınızın iç kısmını arkadaşınızın avuç içine bastırın. Parmağınızdaki yazı arkadaşınızın avuç içine geçecektir.

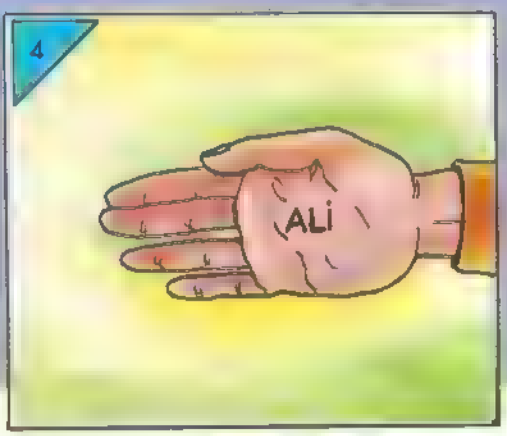

Şekerin su içerisinde dağılmasını bekledikten sonra, arkadaşınızın elini çevirin. Arkadaşınız çok şaşırarak, avucunun içerisinde kendi yazdığı yazıyı görecektir.

SÜRECEK

ÖDÜLLÜ BULMACA

Bulmacamızdaki ödüllendirme sisteminde bu sayımızda bir değişiklik yapıyoruz. Bulmacaların tümünü doğru yanıtlayan kardeşlerimize dilmece ve çınmece armağan edeceğiz. Fakat bununla yetinmeyip, Doğan Kardeş Kitaplığı'nın seçeceğiniz bir ürününü de size vereceğiz.

Yanıtlarınızı kupona yazdıktan sonra, kitap seçeneklerinden dilediğiniz birinin adını belirtin. Hem dilmece ve çınmece kazanacak hem de seçtiğiniz kitabı alacaksınız.

Başarılar!

ADRES:
Doğan Kardeş (Ödüllü Bulmaca)
Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sk. No: 1, Kat: 3

Yanıtlarının, en geç 31 Ocak tarihine kadar elimizde olması gerekir.

Prof. Nimbüs, size bu kez biraz zorlanacağınız bir problem veriyor.

Aşağıdaki üç kolonda, rastgele sıralanmış sayıları, kolonlar arasında değişiklikler de yaparak öylesine yerleştirin ki, her kolonda alt alta gelecek sayıların toplamı 100 olsun.

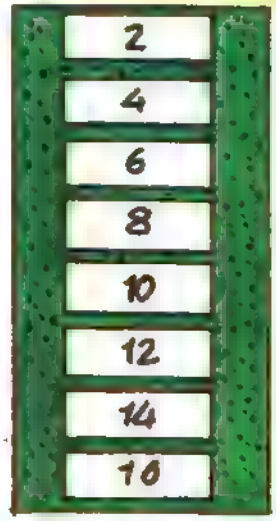

1

Prof. Nimbüs yolculuğa çıkacaktı. Hareketinden önce, evindeki dört saati de aynı anda kurdu.

Ancak, "A" saati kurulduktan 16 saat sonra, "B" saati 23 saat, "C" saati 32 saat ve "D" saati de 36 saat sonra durmuşlardı.

Bu verilerden yola çıkarak, Prof. Nimbüs'ün saatlerini hangi saatte kurduğunu bulabilir misiniz? İyice düşünün, aslında sorunun yanıtı, sandığımızdan daha kolay...

3

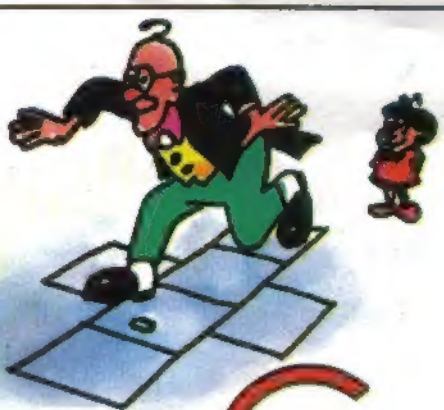

Prof. Nimbüs'e, şapkasını bulabilmesi için aşağıdaki Labirentte yardımcı olabilir misiniz? Labirentin altı girişinden yalnızca biri, sizi ve profesörümüzü şapkaya ulaştırabilir... Hangisi?

ÇEKİRDEK

FARUK 10'A KADAR SAYABİLİR MİSİN?

TABİ ÖĞRETMENİM 1,2,3,4,5, 6,7,8,9, 10...

PEKİ YA, 10'DAN SONRASI?

ONU DA SAYARIM; VALE, KIZ, PAPAZ..

PIRAMİT

Hanımlardan sonra şimdi de çocuklara müjde!..

Parizien'den
Çocuklara müjde!
Müjde çorapları
şimdi de çocuklar
için üretiliyor.
4 ayrı grupta
1-14 yaş arası
çocuklar ve
genç kızlar artık
rengarenk Müjde
çoraplarını giyecek...
Gökkuşağının
üzerinde yürüyecek...

MÜJDE®

OPAK ÇOCUK ÇORABI

PARİZİEN®

1 ..... 14 ..... YAŞ

Ben işimi bilirim...

GENÇ TELECARD'im var.
Yapı Kredi'de hesap açtım, kartımı hemen yolladılar. Kullanımı çok kolay, çok da zevkli.

Haftalığımı alınca doğru TELE 24'e gidiyorum.
GENÇ TELECARD'ımla hepsini hesabıma yatırıyorum.
Sonra yanımda para olmuş olmamış, hiç sorun değil... Nasıl olsa bütün TELE 24'ler emrimde... İstediğim zaman, gece, gündüz, bayram, tatil, para çekiyorum.

Ne de olsa, GENÇ TELECARD'lıyım!..
İşimi bilirim.

14-18 yaş arasındaki gençler, Tele-İşlemli bir Yapı Kredi şubesinde hesap açarak GENÇ TELECARD sahibi olabilir. GENÇ TELECARD, Yapı Kredi'nin ücretsiz bir hizmetidir.

YAPI KREDİ
"hizmette sınır yoktur"